

سقوط قیمت مسکن در تهران؛ موقتی یا آغاز یک بحران عمیق

خاک کدام شهر طلاست؟

ایرانیان همواره خاک و ملک را مطمئن‌ترین سرمایه‌گذاری می‌دانند. کارشناسان سرمایه‌گذاری روی مسکن یا زمین در زمان جنگ را گزینه‌ای معقول می‌دانند

صفحه ۲

چگونگی بازنمایی جنگ مدرن در سینما و سویه‌های امیدبخش آن در گفت‌وگو با محمدحسین لطیفی و مهدی سجاده‌چی

پایان کلیشه‌ها سلام به میهن و احیای غرور ملی

صفحه ۵

استراحت در اسپانیا،
خاطرات در ایران و
یک بازگشت احتمالی

گئورگی و پرسپولیس؛ یک جدایی ناتمام

صفحه ۷

گزارش میدانی هفت‌صبح از هموطنان مقیم فرانسه در محکومیت تجاوز اسرائیل و آمریکا به ایران

وقتی شهروندان فرانسوی از ایران می‌گویند

فرانسوی‌ها، مسافران ایرانی بازمانده از سفر را به خانه خود دعوت می‌کردند

صفحه ۶

افزایش بی‌سروصدای قیمت محصولات سایپا و ایران خودرو در سایه اخبار جنگ

گرانی پنهان قیمت خودرو در هیاهوی گلوله‌ها

بازار خودرو در تلاطم گرانی‌های بی‌صدا جیب مردم را نشانه رفته است

صفحه ۲

سفری در پرونده‌های تروریستی

داستانی از کشمیری تا نتانیاهو

روایت علی لاریجانی از عملیات ناکام اسرائیل برای فروپاشی جمهوری اسلامی و حذف سران نظام

صفحه ۳

یادداشت

استمرار ترور از دهه ۶۰ تا دهه ۱۴۰۰

کرده که این نخ بی‌انفجار و تهدید از هم نمی‌پاشد. «خدای دهه شصت خدای امروز نیز هست» نه فقط در معنای ایمانی، بلکه در سطحی عمیق‌تر به معنای حضور و پویایی همان مردمی است که آن روزها منسجم بودند و برای تهدید خارجی مقاومت کردند و امروز هم، در میان تهدید و تردید، پشت به پشت کشور ایستاده‌اند.

با این حال، تهدید همچنان واقعی است و اشتباه خواهد بود اگر تصور کنیم پروژه «بی‌آینده‌سازی نظام» فقط در ترور فیزیکی خلاصه می‌شود. آنچه امروز در قالب عملیات روانی، جعل روایت، القای ناامیدی و ساخت‌شکنی نهادی در فضای رسانه‌ای دنبال می‌شود، شکل تازه‌ای از همان پروژه قدیمی است: ضربه‌زدن به ثبات و اعتماد عمومی. ناکارآمدی، بی‌توجهی به مشکلات مردم، عصبی کردن جامعه با اقدامات بی‌پایه و بی‌ثمر، دخالت در امور خصوصی مردمی که نشان دادند هر جا لازم باشد هوش و درایت خود را به کار می‌گیرند و پای وطن می‌ایستند روی دیگر طرح بی‌آینده کردن نظام است. از همین روست که بازخوانی پرونده‌های دهه شصت همچون انفجار دفتر نخست‌وزیری و حزب جمهوری تنها رجعتی به گذشته نیست، بلکه تذکری است برای اکنون؛ اینکه دشمن‌نمایی، می‌تواند سال‌ها برای لحظه نفوذ برنامه‌ریزی کند و گاهی، خطر از چهره‌های آرام و موجه سر برمی‌آورد. پس نه هشدار لاریجانی را باید ساده‌انگارانه تعبیر کرد و نه رد پای جنگ ترکیبی را صرفاً در میدان نظامی جست‌وجو کرد.

امنیتی و سیاسی، ضربه‌ای مهلک به ساختار حکمرانی جمهوری اسلامی وارد شود و سپس در گام دوم، رهبری نظام هدف قرار گیرد. ترور سازمان‌یافته، این بار نه از درون، که از برون؛ نه به دست اعضای سازمانی داخلی چون مجاهدین خلق، که به دست یک رژیم خارجی البته با دنباله‌های نفوذی آنها در داخل با همان نیت و همان توهم قرار بود اجرا شود.

اما آنچه بیش از همه این‌دو دوره را به هم پیوند می‌زند، نه فقط شباهت نقشه‌ها و اهداف، که ناکامی دشمنان در فهم ماهیت تاریخی ملت ایران است. لاریجانی به‌درستی به این نکته اشاره می‌کند که غرب و متحدان منطقه‌ای‌اش همواره از درک پیچیدگی‌های فرهنگی، تاریخی و هویتی مردم ایران ناتوان بوده‌اند. آنها گمان می‌برند که با حذف چند مقام سیاسی، انسجام ملی فرو می‌پاشد؛ حال آن‌که تجربه تاریخی ایران نشان داده است که ترور، همبستگی می‌آورد و تهدید خاک و میهن اتحاد و مشروعیت ایجاد می‌کند. در دهه ۶۰، شهادت بهشتی، باهنر، رجایی و باران‌شان نه فقط خللی در ساختار نظام ایجاد نکرد، بلکه به آن صلابتی تازه بخشید. در دهه ۱۴۰۰ نیز هرگونه اقدام تروریستی، با واکنش متقابل ملی و انسجام اجتماعی مواجه می‌شود.

این بار نیز همانند دهه ۶۰ که تهدید از درون می‌آمد، دشمن در بیرون و درون مرزها لانه کرده، اما ابزارها و اهدافش همان است. امروز صهیونیست‌ها نیز همچون مسعود رجوی می‌خواهند با یک عملیات زنجیره‌ای، نخ تسبیح نظام را پاره کنند. اما تجربه ثابت

گزارش

میانکاله، بهشتی که هر روز تکه‌ای از آن کم می‌شود

گروه اجتماعی: میانکاله را «بهشت پرندگان» نام نهاده‌اند؛ تالابی بی‌همتا در جنوب‌شرقی دریای خزر که نه تنها یکی از غنی‌ترین زیست‌بوم‌های ایران، بلکه از ذخیره‌گاه‌های بی‌نظیر جهانی به شمار می‌رود. اما امروز، این منطقه ارزشمند زیستی بیش از هر زمان دیگری به مرز نابودی نزدیک شده است. خشکسالی، عقب‌نشینی آب، تعلیف دام، تصرف‌های بی‌ضابطه، گردشگری کنترل‌نشده و اختلافات مالکیتی از یک سو و بی‌توجهی‌های مدیریتی و بلامتکلیفی طرح‌های احیایی از سوی دیگر، این تالاب ثبت‌شده بین‌المللی را در آستانه فروپاشی قرار داده‌اند. زنگ خطر برای میانکاله مدت‌هاست به صدا درآمده، اما گویا هنوز گوش شنوایی برای آن پیدا نشده است.

هنگار از این تالاب در آستانه نابودی است. به گفته کارشناسان، بخشی از این بحران ناشی از نبود سازوکار قانونی مشخص و شفاف در تعیین مرزهای اراضی ملی، خالصه و مستثنیات شخصی است که باعث تداخل‌های مالکیتی و بهره‌برداری‌های غیراصولی شده است. نبود نقشه‌ای دقیق از محدوده‌های مجاز و غیرمجاز، اجرای ناقص قوانین و غفلت از همکاری میان نهادهای تهدیدها را تشدید کرده است.

طرح احیا، طرحی که هنوز روی کاغذ مانده است

چندی پیش طرحی جامع برای احیای تالاب میانکاله تدوین شد؛ طرحی که قرار بود نقطه عطفی در مدیریت یکپارچه این زیست‌کره جهانی باشد. با این حال، هنوز خبری از اجرای شدن کامل آن نیست و سرنوشتش در ابهام است.

محمد رضا کنعانی، مدیر کل حفاظت محیط‌زیست مازندران، گفته که این طرح شامل مجموعه‌ای از اقدامات متنوع برای احیای تالاب و جلوگیری از ادامه روند فرسایش است. در این چارچوب، اقداماتی مانند تثبیت محدوده قانونی پناهگاه برای جلوگیری از تداخلات مالکیتی، شفاف‌سازی مرزهای بهره‌برداری، مقابله با تعلیف دام غیرمجاز، ساماندهی گردشگری بی‌ضابطه، ارتقای زیرساخت‌ها و پایش ظرفیت برد اکولوژیک پیش‌بینی شده است.

همچنین برای جبران کاهش منابع آبی، تأمین آب از طریق پمپاژ از منابع مجاور و ارتقای شرایط زیستی تالاب در اولویت قرار گرفته و توسعه شبکه آفست حریق با استفاده از تجهیزات نوین، گروه‌های واکنش سریع، پایگاه‌های مشارکتی و ظرفیت جوامع محلی

0920 200 17 07

شماره اختصاصی روزنامه هفت صبح برای دریافت پیام متنی، تصویری و ویدیویی
از طریق پیامک، تلگرام و واتساپ

سقوط قیمت مسکن در تهران؛ موقتی یا آغاز یک بحران عمیق

خاک کدام شهر طلاست؟

ایرانیان همواره خاک و ملک را مطمئن ترین سرمایه گذاری می دانند. بسیاری از کارشناسان معتقدند سرمایه گذاری روی مسکن یا زمین یکی از گزینه ها برای بهترین سرمایه گذاری در زمان جنگ است

ژیوین صفاری
هفت صبح

ملک همیشه برای ایرانی ها یکی از مطمئن ترین سرمایه گذاری ها بوده است. حتما همه ما تجربه این موضوع را داشتیم که اگر پدر بزرگ های ما املاک خود را نگه داشته بودند امروز نوه ها به ثروتی بزرگ دست می یافتند اما این موضوع در شرایط جنگی کمی متفاوت می شود.

بازار مسکن در ایران، پس از جنگ ۱۲ روزه اخیر میان ایران و اسرائیل، روزهای بی سابقه ای را تجربه می کند. براساس آخرین آمار، در خردادماه سال جاری، شاخص «قیمت پیشنهادی» آپارتمان های تهران با سقوط تاریخی ۵/۸ درصدی مواجه شد؛ سقوطی که در دهه اخیر نظیر نداشته و شدیدترین افت قیمت ماهانه از فروردین سال ۱۳۹۲ محسوب می شود. اما این کاهش قیمت موقت خواهد بود یا نشانه ای از آغاز یک روند نزولی طولانی مدت؟ خریداران و سرمایه گذاران اکنون در یک دوراهی بزرگ قرار دارند؛ آیا استفاده از این فرصت ریزش قیمت برای خرید تصمیمی منطقی است یا در شرایطی که سایه جنگ و ناآرامی همچنان بالای سر منطقه احساس می شود، سرمایه گذاری در مسکن پریسک است و می توان به کاهش بیشتر قیمت ها امیدوار بود؟

سایه جنگ بر سر بازارها؛ درس هایی از تاریخ

نگاهی به تجربه کشورها در مقاطع جنگی نشان می دهد که معمولاً در کوتاه مدت، ریسک جنگ و بی ثباتی اقتصادی، رکود

و کاهش قیمت را در بازار مسکن رقم زده است. در جنگ خلیج فارس (۱۹۹۱)، شهرهای بزرگ منطقه همچون ریاض، کویت و دبی ابتدا افت شدیدی در قیمت املاک تجربه کردند اما با پایان جنگ و رفع نگرانی ها، قدرت خرید سرمایه گذاران دوباره افزایش یافت و بهای مسکن رشدی قوی را تجربه کرد.

نمونه دیگر، پس از جنگ تابستان ۲۰۰۶ بین اسرائیل و لبنان در بیروت رخ داد. در ماه های نخست پس از جنگ، قیمت املاک تا حد چشمگیری کاهش یافت و سرمایه گذاران به دلیل ترس از بی ثباتی، تمایلی به سرمایه گذاری نداشتند اما حدود یک سال بعد، بازگشت ثبات نسبی اوضاع سیاسی مجدداً قیمت ها را به مسیر افزایشی برگرداند و حتی نسبت به پیش از جنگ، رکوردهای قیمتی جدیدی به ثبت رسید.

بنابراین بسیاری از کارشناسان معتقدند سرمایه گذاری روی مسکن یا زمین یکی از گزینه ها برای بهترین سرمایه گذاری در زمان جنگ است. این سرمایه در بلندمدت سود خوبی دارد و ریسک آن کم است اما در رابطه با این سرمایه گذاری باید بدانید نقدشوندگی آن در زمان جنگ سخت است و از طرفی برای سرمایه گذاری روی مسکن نیاز به بودجه بالایی دارید.

احتمال کوچ سرمایه ها به شهرهای امن تر

یکی دیگر از نکات قابل توجه در دوره های مشابه جنگی آن است که در شرایط تشدید ریسک، تقاضا معمولاً به سمت شهرهای امن تر سرازیر می شود؛ موضوعی که می تواند موجب افزایش سریع قیمت ها در سایر مناطق دور از کانون تنش شود. اکنون نیز این احتمال وجود دارد که اگر بی ثباتی تهران ادامه پیدا کند، سرمایه گذاران منابع مالی خود را به سمت شهرهای آرام تر و با ثبات تر ببرند که می تواند باعث جهش ناگهانی قیمت ها در نقاطی جز پایتخت شود.

البته باید توجه داشت که بسیاری از شهرهای ایران حتی شهرهای شمالی هم از تنش به وجود آمده بی نصیب نمانند اما تهران همچنان کانون توجه و درگیری ها بود. نکته قابل توجه اتفاقا مربوط به مناطق بالانشین شهر تهران بود که در مرکز توجهات حملات دشمناشه اسرائیل قرار گرفت. بنابراین برخی تحلیلگران معتقدند قیمت ملک در شهرهای دیگر به خصوص در نقاطی که از گزند حمله ها در امان بوده برعکس پایتخت در کوتاه مدت رشد خواهد داشت.

سرمایه گذاری در مسکن در پناه تحلیل سیاسی

تحلیلگران معتقدند که در کوتاه مدت، عامل روانی ناشی از جنگ می تواند کاهش قیمت بیشتری را در بازار مسکن تهران رقم

شاخص «قیمت پیشنهادی» آپارتمان های تهران با سقوط تاریخی ۵/۸ درصدی مواجه شد؛ سقوطی که در دهه اخیر نظیر نداشته و شدیدترین افت قیمت ماهانه از فروردین سال ۱۳۹۲ محسوب می شود

بزند اما تجربه تاریخی نشان می دهد که اگر جنگ یا تنش ها به سرعت حل و فصل شود، تثبیت قیمت مجدداً رخ خواهد داد. برعکس، اگر تنش ها و ریسک های سیاسی به صورت مزمن ادامه یابد، کاهش قیمت ها، تبدیل به رکودی بلندمدت و خطرناک خواهد شد.

بنابراین مهم است که تحلیل شما برای سرمایه گذاری مبتنی بر تشدید تنش و فرآگیر شدن درگیری ها باشد یا معتقد باشید که این درگیری ها به زودی آرام خواهد شد که در این صورت با توجه به پیش بینی تورم ۳۰ تا ۴۰ درصدی تردیدی نیست که قیمت مسکن و ملک بالاتر خواهد رفت.

سرمایه گذاری در شرایط مبهم؛ اقدام درست چیست؟

برای سرمایه گذاران و خریداران مسکن، توصیه معقول این است که پیش از هرگونه تصمیم گیری عجولانه، رصد دقیقی از اوضاع سیاسی و اقتصادی داشته باشند. در وضعیت مبهم کنونی، خرید مسکن به امید افزایش سریع قیمت ها عملی پرریسک است. در مقابل، اگر ارزیابی ها حاکی از پایان یافتن سریع تنش ها باشد، ممکن است فرصت فعلی برای ورود به بازار مسکن بسیار مناسب به نظر برسد.

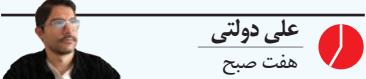
در پایان باید تاکید کرد که تاریخ به ما می آموزد: بازار مسکن هرچند تحت تأثیر کوتاه مدت بحران ها قرار می گیرد اما خود را با گذشت زمان ترمیم می کند؛ مگر آنکه تنش ها طولانی و مزمن شوند. بنابراین سرمایه گذاران باید ضمن احتیاط و رصد تحولات سیاسی منطقه، تصمیمات اقتصادی هوشمندانه و آگاهانه ای اتخاذ کنند.

گزارش

افزایش بی سروصدای قیمت محصولات سایپا و ایران خودرو در سایه اخبار جنگ

گرانی پنهان قیمت خودرو در هیاهوی گلوله ها

بازار خودرو در تلاطم گرانی های بی صدا جیب مردم را نشانه رفته است

علی دولتی
هفت صبح

در هیاهوی اخبار جنگ و تنش های نفسگیر سیاسی، گویی دستی پنهان در سایه ها قلم می چرخاند و قیمت خودروهای داخلی را بی صدا بالا می برد. سایپا و ایران خودرو، در سکوت خبری، قیمت محصولاتشان را تا ۵۱ درصد و حتی فراتر از آن افزایش داده اند؛ بدون آنکه کیفیت بهتر شود یا تولیدی افزون گردد. انگار در این روزگار پرتلاطم، خودرو سازان از غوغای اخبار سوءاستفاده کرده اند تا بار دیگر جیب مردم را نشانه بگیرند، بی آنکه پاسخگوی تصمیم هایشان باشند. این داستان تکراری صنعت خودرو سازی ایران است؛ داستانی که پایش برای مصرف کننده، جز گرانی و حسرت چیزی نیست.

در شرایطی که توجه افکار عمومی و رسانه ها به اخبار تجاوز رژیم صهیونیستی به کشورمان و نگرانی های ناشی از تشدید تنش های نظامی معطوف شده، ایران خودرو و سایپا در سکوت خبری و بی سر و صدا اقدام به افزایش قیمت محصولات خود کردند که برای سایپا این افزایش قیمت معادل ۵۱ درصد و با مجوز سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان بوده اما ایران خودرو با را از این نیز فراتر گذاشته و برخلاف مجوز، قیمت محصولاتش را بیش از ۵۱ درصد افزایش داده است!

خودروسازان آگاهانه زمان اعلام این تصمیم را به گونه ای انتخاب کردند که صدای آن در هیاهوی اخبار سیاسی و

امنیتی گم شود و از بار انتقادات رسانه ای و مردمی در امان بمانند. چنین اقداماتی، سابقه ای تکرار شونده در صنعت خودروسازی کشور است؛ تصمیم هایی که بی توجه به منافع مردم و بدون ارائه هیچ گونه پاسخگویی روشن، به اجرا در می آیند.

ایران خودرو و سایپا در شرایطی مجوز افزایش قیمت را گرفته که محصولاتش نه وارداتی هستند که شامل افزایش تعرفه واردات شوند و نه مونتاژی هستند که وابسته به نرخ دلار محاسباتی نیمای شوند. از طرفی هیچگونه ارتقا کیفیتی نیز صورت نگرفته که بتوان افزایش قیمت ها را به آن مربوط دانست.

این نخستین بار نیست که چنین اقدامی بدون دلیل مشخص انجام می شود. در آبان ماه نیز محصولات ایران خودرو و سایپا افزایش ۰۱ تا ۰۳ درصدی داشتند اما اکنون بدون تغییر در کیفیت بازم محصولات خود را گران می کنند. افزایش قیمت اخیر خودرو سازان داخلی به این معناست که در کمتر از یک سال برخی از مدل ها تا ۰۵ درصد گران شده اند.

به نظر می رسد که افزایش قیمت بی دلیل و بی منطق، به رویه ای ثابت در صنعت خودروسازی کشور تبدیل شده و شرکت ها در یک رقابت منفی بدون توجهی به پیروی از یکدیگر به دنبال افزایش قیمت می روند.

سایپا و ایران خودرو همواره مدعی بوده اند که افزایش قیمت ها را از طریق افزایش تیراژ تولید جبران می کنند و با رشد تولید، قیمت نهایی برای

مصرف کننده متعادل خواهد شد. اما واقعیت های آماری خلاف این ادعا را نشان می دهد و براساس گزارش های منتشر شده از عملکرد سال گذشته، تیراژ تولید سایپا و ایران خودرو نه تنها افزایش نیافته، بلکه سایپا با کاهش ۷ درصدی و آبی پوشان جاده مخصوص با نرخ کاهش ۴ درصدی مواجه

بوده اند.

این در حالی است که انتظار می رفت با سیاست های حمایتی دولت و بهبود نسبی زنجیره تأمین، تولید افزایش یابد. اما به جای تحقق این وعده ها، خودروسازان داخلی تنها به دنبال راه ساده یعنی «گران تر فروختن همان محصول با همان کیفیت قبلی» رفتند.

افزایش قیمت خودرو بدون افزایش تولید، نه تنها کمکی به تعادل بازار نمی کند، بلکه باعث بالا رفتن قیمت خودرو در بازار آزاد، سخت تر شدن دسترسی طبقه متوسط به خودرو و ایجاد بی نظمی های جدید در بازار خواهد شد.

در آبان ماه نیز افزایش قیمت این دو خودروساز بود که آرامش و سیر نزولی بازار خودرو را برهم زد و اکنون نیز در شرایطی که پس از تجاوز اسرائیل به خاک کشورمان، آرامش و ثبات قیمت در بازار خودرو اتفاق افتاده، گران شدن خودرو داخلی بار دیگر بازار را آشفته خواهد کرد.

مصرف کنندگان ایرانی که سال هاست با کیفیت پایین، خدمات پس از فروش ضعیف و عدم شفافیت قیمت گذاری مواجهند، حالا باید باری دیگر هزینه تصمیمات غیر شفاف و غیر منصفانه صنعت خودروسازی را بپردازند.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بهار
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای صادره به شماره ۲۶۱۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۱ هیات پنجم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی مرکز حوزه علمیه برادران استان همدان به شناسه ملی ۱۴۰۳۳۴۵۲۱ در شش دانگ عرصه و اعیان ۴ دانگ مشاع از شش دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۰۰ مترمربع پلاک ۵۹۶۰ فرعی از ۱۴۴ اصلی واقع در بخش ۴ حوزه ثبت ملک بهار اراضی لالچین خریداری از مالک رسمی نعمت اله احماتی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بهار- حسین مرادی

تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵
م الف: ۱۲۱:

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای صادره به شماره ۵۰۰۲۴۸۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۰ هیات پنجم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهرستان نهاوند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۶۸۹ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۴ محمد باقر زمانیان فرزند جعفر بشماره شناسنامه ۱۲۸۷ و ش ملی ۲۹۶۰۹۱۶۰۱۹ صادره از نهاوند در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۷۰۸۲۴ مترمربع پلاک ۱۶۱ فرعی از ۴ اصلی واقع در بخش دو حوزه ثبتی شهرستان نهاوند اراضی روستای کوهانی قرار دارد انتقالی از مالک رسمی ملکه (سند مالکیت مشاعی) که حقوق ارتقا ندارد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف: ۲۷۹۹

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نهاوند- حمیدرضا جعتی
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۴/۰۳/۲۵
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شهریار
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای صادره شماره ۲۷۴۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهریار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محسن رمضانی خولساری فرزند حسن بشماره شناسنامه ۶۵۴۳۳ مورخ ۱۴۱۰۰۶۲۳ بصورت شش دانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۸۷ متر مربع قسمتی از پلاک ۵۲/۳۹۱۳ واقع در شهرستان شهریار خریداری از مالک رسمی محسن رمضانی خولساری مالک مشاعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵

م الف: ۱۳۳۶
مهدی نامری- رئیس ثبت اسناد و املاک
۲۰۷

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای صادره به شماره ۲۷۵۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۰ هیات پنجم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شهرستان نهاوند تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۱۴۹ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۴ امیر محمد سیف فرزند محمد باقر بشماره شناسنامه ۲۹۵۰۴۶۰۳۵۵ صادره از نهاوند در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۶۱ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۱ فرعی از ۳ اصلی واقع در بخش دو حوزه ثبتی شهرستان نهاوند اراضی روستای رخی آباد قرار دارد انتقالی از مالک رسمی ملکه (سند مالکیت مشاعی) که حقوق ارتقا ندارد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف: ۲۸۰۷

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نهاوند- حمیدرضا جعتی
تاریخ انتشار اول: ۱۴۰۴/۰۳/۲۵
تاریخ انتشار دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

نظری به اینکه در اجرای قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی برابر رای ۲۸۶-۱۴۰۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۰ تصرفات خاتم / آقای ندا زمانی فروشانی صادره از اهواز فرزند محمد حسین دارای کد ملی شماره ۱۷۵۰۴۸۴۹۸ نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان به مساحت ۷۸/۷۰ مربع در قسمتی از پلاک ثبتی ۲۲۷۹ بقایمده واقع در بخش ۲ اهواز اخبار خروجی بنام ندا زمانی فروشانی منجر بصدور رای گردیده و برابر ماده ۳ قانون مزبور مراتب در دو نوبت به فاصله پانزده روز جهت اطلاع عموم آگهی می گردد تا هر کس نسبت به تصرفات مفروزه و مالکیت ایشان اعتراض داشته باشد از تاریخ انتشار نوبت اول این آگهی بمدت دو ماه اعتراض خود را مستقیما به اداره ثبت اسناد و املاک اهواز تسلیم و رسید دریافت نمایند و معترض مکلف است ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست به مقامات قضائی تقدیم و گواهی تقدیم دادخواست اخذ و به اداره ثبت محل تحویل نمایند. بدیهی است در صورت عدم وصول اعتراض در موعد مقرر اداره ثبت برابر مقررات اقدام بصور سند مالکیت خواهد نمود. شناسه: ۱۹۲۷۹۸۴ (تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۳/۲۵) (تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰)

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه دو اهواز- اکبر الشین

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان همدان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک اسدآباد
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابرای شماره ۴۷۴۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک اسدآباد تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی عزیزمراذکبری شایگان فرزند ایراهیم بشماره شناسنامه ۸۹۴ صادره از اسدآباد در شش دانگ سه قطعه زمین مزوعی به مساحت ۹۱۸۸/۲۲ مترمربع و ۶۵۱۷/۷۰ مترمربع و ۶۷۳۲/۶۳ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۵۱ اصلی واقع در بخش محوزه ثبت ملک اسدآباد اراضی روستای وندراباد خریداری از مالک رسمی ایراهیم اکبری شایگان فرزند اله محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. م الف: ۴۸۸

محسن حسینی
رئیس ثبت اسناد و املاک اسدآباد
نوبت چاپ اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰ نوبت چاپ دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۲۵

بازی‌های آنلاین، شکارگاه افراط‌گرایان

کشف گفت‌وگویی در یک پلتفرم بازی آنلاین بین دو نوجوان که برای حمله مسلحانه به مدرسه‌ای برنامه‌ریزی می‌کردند، زنگ خطر برای جوامع جهانی را به صدا درآورد

دانیلا پیسوی، مدیر علمی یک گروه پژوهشی در اتریش، در گفت‌وگو با یورونیوز هشدار می‌دهد: «خطر اصلی اینجاست که بازی‌ها، به‌ویژه بازی‌های افراطی، آسانه پذیرش خشونت را کاهشی می‌دهند. این بازی‌ها داستانی را روایت می‌کنند که در آن گروه‌هایی مانند اقلیت‌های جنسیتی و جنسی، اقلیت‌های دینی یا قومیت‌ها و مهاجران به‌عنوان دشمن معرفی می‌شوند. این روایت، نفرت و خصومت را در ذهن بازیکنان نهادینه می‌کند و خشونت را عادی جلوه می‌دهد. نگران‌کننده‌تر اینکه، ما شاهد جذب کودکان ۱۲ ساله توسط هم‌سالان‌شان هستیم. این یک چالش بزرگ برای تلاش‌های پیشگیرانه ماست.» بر اساس گزارش یونیسف، بیش از ۳۰ درصد کودکان ۱۰ تا ۱۵ سال در اروپا حداقل یک‌بار با محتوای خشونت‌آمیز یا افراطی در فضای آنلاین مواجه شده‌اند. این آمار نشان‌دهنده عمق نفوذ افراط‌گرایان در دنیای دیجیتال است. پلتفرم‌های بازی، با ارائه فضایی برای تعاملات اجتماعی، به محلی برای شکار کودکان توسط این گروه‌ها تبدیل شده‌اند. برای مثال، در سال ۲۰۲۳، یک گروه راست‌گرای افراطی در اروپا با طریق سرورهای خصوصی در بازی ماینکرفت اقدام به جذب نوجوانان کرد و آن‌ها را به انجام اقدامات خشونت‌آمیز تشویق می‌کرد. صنعت بازی‌سازی نیز بیکار ننشسته است. یاری کلاکا مولدر، مدیر فدراسیون سازندگان بازی اروپا، به

گروه بین‌الملل صنعت بازی‌های آنلاین با بیش از ۹۰۰ میلیون بازیکن و درآمدی بالغ بر ۲۰۰ میلیارد دلار در سال ۲۰۲۴ به یکی از بزرگ‌ترین صنایع جهان تبدیل شده است. این رشد چشمگیر، مدیون پیشرفت فناوری، توسعه بازی‌های آنلاین و پلتفرم‌های ارتباطی مختص بازیکنان است اما در سایه این پیشرفت، نگرانی‌های فزاینده‌ای درباره پیوند میان بازی‌های ویدیویی و افراط‌گرایی خشونت‌آمیز شکل گرفته است. گروه‌های افراطی، با بهره‌گیری از فضای دیجیتال، کودکان و نوجوانان را هدف قرار داده‌اند و بازی‌های آنلاین را به ابزاری برای جذب و رادیکال کردن ذهن‌های جوان تبدیل کرده‌اند. تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که بیش از ۶۰ درصد بازیکنان آنلاین زیر ۱۸ سال هستند و این گروه سنی به دلیل ذهن تأثیرپذیر و حضور گسترده در پلتفرم‌های بازی، هدفی ایده‌آل برای افراط‌گرایان محسوب می‌شوند. مطالعاتی اروپایی که در چارچوب پروژه «شبکه GEMS» انجام شده، نشان می‌دهد که گروه‌های افراطی از بازی‌های آنلاین به‌عنوان بستری برای انتشار ایدئولوژی‌های نفرت‌برانگیز استفاده می‌کنند. این گروه‌ها گاهی بازی‌هایی با محتوای راست‌گرای افراطی طراحی می‌کنند یا از پلتفرم‌های محبوب بازی مانند دیسکورد و استیم برای ترویج پیام‌های خود بهره می‌برند.

ینگه دنیا

زوال یک هژمونی

نتایج نظرسنجی‌های اخیر حاکی از آن است که نگرش مثبت کشورهای جهان نسبت به آمریکا با کاهش چشمگیر مواجه شده است

صلح جهانی، افزون بر این، حملات پهلادی و تلفات غیرنظامی در یمن و افغانستان که توسط سازمان عفو بین‌الملل در گزارش اخیر خود مستند شده، چهره‌ای خشن از آمریکا ترسیم کرده که با ادعاهای حقوق بشری آن در تضاد است. در داخل، آمریکا خود به میدان نبردی برای دموکراسی تبدیل شده است. نظرسنجی دانشگاه ویرجینیا در سال ۲۰۲۵ نشان می‌دهد ۸۳ درصد از آمریکایی‌ها، از هر دو حزب، معتقدند که قطبی‌سازی سیاسی تهدیدی برای نظام است. این آشوب داخلی که با رویدادهای ۶ ژانویه ۲۰۲۱ و جنجال‌های انتخاباتی اخیر تشدید شده، نگاه جهانیان به‌عنوان نشانه‌ای از ضعف تلقی می‌شود. به گفته مایکل مک‌فول، سفیر سابق آمریکا در روسیه، این انشقاق، امنیت ملی را تضعیف و سیاست خارجی را فلج کرده است. مردم در کانادا و آلمان که نگرش مثبتشان به ترتیب به ۳۴ و ۲۹ درصد رسیده، خشن از آمریکا یاد می‌کنند. برای دموکراسی در اروپا، بحران‌های داخلی و تنش‌های بین‌المللی (ICC) در مه ۲۰۲۵ مورد انتقاد قرار گرفته، در برزیل و مکزیک واکنش منفی شدید ایجاد کرده و نگرش مثبت به آمریکا را بیش از ۱۰ درصد کاهش داده است. خروج از توافق پاریس و بی‌توجهی به تغییرات اقلیمی نیز در استرالیا و آلمان که هر دو به ترتیب ۴ درصد کاهش نگرش مثبت داشته‌اند، خشم زیست‌محیطی را برانگیخته است. نظرسنجی گالوپ در ژوئن ۲۰۲۵ نشان می‌دهد ۶۷ درصد از پاسخ‌دهندگان جهانی، آمریکا را مسئول تشدید بحران آب‌وهوایی می‌دانند. ریشه‌های این زوال، اما، عمیق‌تر از سیاست‌های روزمره است. تاریخ مداخله‌جویی آمریکا، از کودتای ۱۹۵۳ در ایران تا اشغال عراق در ۲۰۰۳ و اصرار بر افروختن آتش جنگ‌های بی‌پایان، حس بی‌اعتمادی را در جهان نهادینه کرده است. گزارش بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها (FDD) در سال ۲۰۲۵، نقش این کشور در بی‌ثباتی خاورمیانه را محکوم کرده و آن را عاملی برای افزایش نفرت جهانی می‌داند.

صلح جهانی، افزون بر این، حملات پهلادی و تلفات غیرنظامی در یمن و افغانستان که توسط سازمان عفو بین‌الملل در گزارش اخیر خود مستند شده، چهره‌ای خشن از آمریکا ترسیم کرده که با ادعاهای حقوق بشری آن در تضاد است. در داخل، آمریکا خود به میدان نبردی برای دموکراسی تبدیل شده است. نظرسنجی دانشگاه ویرجینیا در سال ۲۰۲۵ نشان می‌دهد ۸۳ درصد از آمریکایی‌ها، از هر دو حزب، معتقدند که قطبی‌سازی سیاسی تهدیدی برای نظام است. این آشوب داخلی که با رویدادهای ۶ ژانویه ۲۰۲۱ و جنجال‌های انتخاباتی اخیر تشدید شده، نگاه جهانیان به‌عنوان نشانه‌ای از ضعف تلقی می‌شود. به گفته مایکل مک‌فول، سفیر سابق آمریکا در روسیه، این انشقاق، امنیت ملی را تضعیف و سیاست خارجی را فلج کرده است. مردم در کانادا و آلمان که نگرش مثبتشان به ترتیب به ۳۴ و ۲۹ درصد رسیده، خشن از آمریکا یاد می‌کنند. برای دموکراسی در اروپا، بحران‌های داخلی و تنش‌های بین‌المللی (ICC) در مه ۲۰۲۵ مورد انتقاد قرار گرفته، در برزیل و مکزیک واکنش منفی شدید ایجاد کرده و نگرش مثبت به آمریکا را بیش از ۱۰ درصد کاهش داده است. خروج از توافق پاریس و بی‌توجهی به تغییرات اقلیمی نیز در استرالیا و آلمان که هر دو به ترتیب ۴ درصد کاهش نگرش مثبت داشته‌اند، خشم زیست‌محیطی را برانگیخته است. نظرسنجی گالوپ در ژوئن ۲۰۲۵ نشان می‌دهد ۶۷ درصد از پاسخ‌دهندگان جهانی، آمریکا را مسئول تشدید بحران آب‌وهوایی می‌دانند. ریشه‌های این زوال، اما، عمیق‌تر از سیاست‌های روزمره است. تاریخ مداخله‌جویی آمریکا، از کودتای ۱۹۵۳ در ایران تا اشغال عراق در ۲۰۰۳ و اصرار بر افروختن آتش جنگ‌های بی‌پایان، حس بی‌اعتمادی را در جهان نهادینه کرده است. گزارش بنیاد دفاع از دموکراسی‌ها (FDD) در سال ۲۰۲۵، نقش این کشور در بی‌ثباتی خاورمیانه را محکوم کرده و آن را عاملی برای افزایش نفرت جهانی می‌داند.

در روزهای پایانی بهار ۲۰۲۵، نظرسنجی مرکز تحقیقات پیو زنگ خطر را به صدا درآورد. نگرش مثبت به ایالات متحده در ۸ کشور از ۱۰ کشور مورد بررسی، از جمله سوئد (۲۹ به ۱۹ درصد)، مکزیک (۳۳ به ۲۹ درصد)، و ژاپن (۵۵ به ۵۰ درصد)، با افتی چشمگیر مواجه شده است. میانگین جهانی نگرش مساعد به آمریکا نیز از ۵۰.۲ درصد در سال ۲۰۲۴ به ۴۸.۷ درصد در سال ۲۰۲۵ رسیده و این کاهش، به‌ویژه در کشورهای سنتی متحد، نشانه‌ای از طوفانی است که هژمونی جهانی این کشور را تهدید می‌کند. این افول، فراتر از اعداد و نمودارها، داستان پیچیده‌ای از سیاست‌های ناکام، تناقضات داخلی و واکنش‌های جهانی است. سیاست خارجی آمریکا که زمانی نماد قدرت و اقتدار بود، اکنون با انتقادات تند مواجه شده است. گزارش‌های اخیر از جمله تحلیل‌های شورای روابط خارجی (CFR) در ژوئن ۲۰۲۵، نشان می‌دهند که مداخلات نظامی در اوکراین و خاورمیانه، از جمله حمایت جنجالی و همه‌جانبه از اسرائیل در جنگ علیه غزه، لبنان و ایران، اعتماد عمومی را در اروپا و آسیا به زیر ۴۰ درصد کشانده است. جنگ اوکراین که آمریکا را به تأمین تسلیحات سنگین متهم کرده، ۵۸ درصد از پاسخ‌دهندگان آلمانی و ۶۲ درصد از هلندی‌ها نظر سنجی پيو را به این باور رسانده که واشنگتن بیشتر به منافع خود می‌اندیشد تا

کیوسک

Rheinische Post
Mit dem Panzer über den Rhein
Langes Warten auf den Steuerbescheid

CHINA DAILY
Xi calls for upholding of ethnic unity

چاپنا دیلی چین، عکس اصلی این شماره خود را به مسابقه فوتبال عجیب بین دو تیم ۳ نفره، متشکل از ریات‌های انسان‌نما اختصاص داد. پیشرفت چین در عرصه رباتیک خارق‌العاده بوده است.

رئیش‌پست آلمان تیترا اصلی این شماره خود را به تعلل تعمدی اداره مالیات در بازگرداندن مالیات‌های اضافی اخذ شده از مردم اختصاص داد و آن را برابر با دزدی از جیب مردم ارزیابی کرد.

چهار روز

وین دیزل، ستاره مجموعه «سریع و خشن»، در مراسم «فیول‌فست» کالیفرنیا اعلام کرد قسمت پایانی این فرانچایز در آوریل ۲۰۲۷ اکران خواهد شد. او با هیجان خبر داد که دمیمنیک تور تو با بازی خودش و برابان اوکانر که پل واکر فقید نقش‌آفرینی آن را برعهده داشت، باز دیگر در داستان کنار هم قرار خواهند گرفت. پل واکر که در سال ۲۰۱۳ درگذشت، با نقش برابان اوکانر به این مجموعه روح بخشید و زوج او با دیزل به نمادی ماندگار تبدیل شد. دیزل توضیحی درباره چگونگی بازگشت برابان ارائه نکرد اما با توجه به سابقه، احتمال استفاده از فناوری جلوه‌های ویژه و استفاده از بدلی که شبیه واکر باشد، مانند کالب و کودی، برادران واکر که در «سریع و خشن ۷» همکاری کردند، وجود دارد. این پایان، با ادای احترام به واکر، نوبد یک خداحافظی احساسی و بازگشت به ریشه‌های خیابانی سری در لس‌آنجلس را می‌دهد.

عکس روز

بانگ آزادی در سرزمین موسیقی

اجرای گروه‌های اعتراضی در جشنواره موسیقی گلاستنبِری، یکی از معتبرترین رویدادهای فرهنگی بریتانیا، با شعارهایی تند علیه اسرائیل همراه شد و واکنش‌هایی گسترده در فضای سیاسی و رسانه‌ای به دنبال داشت

هزاران نفر در چمنزارهای گلاستنبِری، در میانه اجرای گروه‌های موسیقی، پرچم‌های فلسطین را بالا بردند و هم‌صدا فریاد زدند: «آزادی، آزادی، آزادی برای فلسطین». اما این فقط یک حرکت نمادین نبود؛ صدایی بود که از قلب موسیقی به سیاست رسید. از صدای گیتار به طنین جمعی مقاومت. گروه پانک-رپ بریتانیایی باب ویلان که همواره با زبان تند و مواضع سیاسی‌اش شناخته می‌شود، این بار از مرزهای معمول هم فراتر رفت. خواننده اصلی گروه، در جریان اجرایی پرشور، ابتدا جمعیت را به سر دادن شعار «آزادی برای فلسطین» دعوت کرد اما سپس عبارت جنجالی «مرگ بر ارتش اسرائیل» را تکرار کرد؛ شعاری که بی‌درنگ از سوی رسانه‌ها و مقامات رسمی به‌عنوان «عبور از خط قرمز» محکوم شد. در پی این اقدام، بلافاصله بر گزارکنندگان جشنواره گلاستنبِری اعلامیه‌ای صادر و ضمن ابراز «تأسف عمیق»، اعلام کردند که با هر گونه یهودستیزی، نفرت‌پرانی و تحریک به خشونت مخالفاند. بی‌بی‌سی که این اجرا را به صورت زنده پخش می‌کرد نیز اظهار داشت که بخشی از اظهارات ویلان را «به شدت توهین‌آمیز» می‌داند و قصد ندارد این اجرا را در سرویس درخواستی خود قرار دهد. پلیس بریتانیا نیز بررسی احتمال «تخطی از قانون» را آغاز کرده است. اما باب ویلان عقب ننشست. او در پیامی اینستاگرامی نوشت: «من آنچه باید می‌گفتم را گفتم، بچه‌ها باید یاد بگیرند که برای چیزی که به آن ایمان دارند، فریاد بزنند. بگذارید ببینند ما چگونه در خیابان‌ها راه می‌رویم، سخنرانی می‌کنیم و روی هر صحنه‌ای که پا می‌ذاریم، حق را مطالبه می‌کنیم». اما ویلان تنها صدا نبود. گروه جنجالی نی‌کپ از ایرلند شمالی هم با همان شور اعتراضی روی صحنه آمد. یکی از اعضای گروه خطاب به جمعیت گفت: «اسرائیل خنایکار جنگی است و مرتکب نسل‌کشی شده». او با اشاره به موج پرچم‌های فلسطینی در جمعیت، از حضار خواست که با فریادشان به مردم فلسطین نشان دهند تنها نیستند. این گروه

ترندهای پنج کشور جهان در گوگل

پایان تلخ در میدان بازی

فصل سوم سریال کره‌ای «بازی مرکب» (Squid Game) در نتفلیکس منتشر شده؛ اما به جای تکرار موفقیت فصل‌های پیشین، این بار موجی از نارضایتی در میان تماشاگران به پا کرد. این فصل شش قسمتی، داستان گی‌هون (با بازی لی جونگ‌جه) را دنبال می‌کند؛ مردی که پس از شکست شورش در فصل دوم، این بار وارد بازی مرکب‌گر جدیدی می‌شود و در پایان جان خود را فدای متوقف کردن بازی‌های می‌کند اما همین پایان، یکی از اصلی‌ترین نقاط انتقاد است. در حالی که فصل اول با استقبال جهانی و امتیاز ۸۶ درصدی منتقدان روبه‌رو شد، فصل سوم اگرچه امتیاز ۸۱ درصد را از منتقدان گرفت، در جلب نظر مخاطبان شکست خورد و تنها ۵۱ درصد رضایت در «پاپ‌کون متر» به دست آورد. کاربران شبکه‌های اجتماعی فصل جدید را «بی‌منطق» و «شتاب‌زده» دانسته‌اند. مرکب شخصیت‌هایی چون هیون‌جو (پارک سونگ‌هون) و از هم‌پاشیدن رابطه دوستانه او با جون‌هی و گوم‌جا، از جمله نقاطی است که تماشاگران را آزرده کرده است. در این فصل، شخصیتی تازه به نام میونگ‌گی (ایم شی‌وان) معرفی می‌شود که با وجود نفرت عمومی، بازی‌اش از سوی برخی تحسین شده چون بازیابی قربانیانی است که در روند بازی‌ها به عامل خشونت بدل می‌شوند. با این حال، جنجالی‌ترین واکنش‌ها به سکاس پایانی اختصاص دارد؛ جایی که کیت بلاکشت در نقشی کوتاه ظاهر می‌شود و زمینه ساخت نسخه آمریکایی سریال را فراهم می‌کند. برای برخی، این صحنه نماد گسترش جهانی چرخه خشونت است اما بسیاری آن را تلاشی تبلیغاتی برای کسب سود می‌دانند. نارضایتی اصلی تماشاگران تنها به مرکب شخصیت‌ها محدود نمی‌شود، بلکه به بی‌معنا شدن پیام کلی داستان بازمی‌گردد. در حالی که گی‌هون می‌کوشد بازی‌ها را متوقف کند، پایان سریال از تداوم این چرخه خبر می‌دهد. پرسش بسیاری از بینندگان این است: «اگر قرار نبود چیزی تغییر کند، فداکاری گی‌هون چه مفهومی داشت؟»

تلوزیون

چگونگی بازنمایی جنگ مدرن در سینما و سوبه‌های امیدبخش آن در گفت‌وگو با محمدحسین لطیفی و مهدی سجاده‌چی

سلام به میهن و احیای غرور ملی

● لطیفی: اصلی‌ترین وظیفه سینماگران، بازگرداندن غرور ملی به شهروندان است. بدون بزرگنمایی اتفاق‌های رخ داده، رویکردی واقع‌بینانه در پیش گرفته شود و تلاش شود تا غرور ملی به جامعه بازگردد

● سجاده‌چی: در دفاع مقدس اجازه ندادند حس ملی بودن جنگ منتقل شود و تنها بر وجه ایدئولوژیک آن پافشاری کردند اما در شرایط فعلی وجه ایدئولوژیک صورتی کمرنگ پیدا کرده و تأکید بر وجه ملی و میهنی است

محمد Erfan صدیقیان
هفت صبح

جامعه ایرانی دوازده روز سخت را پشت سر گذاشت و با وجود پایان درگیری‌ها و برقراری آتش‌بس موقت، انگار هنوز عموم مردم در سکوت و بهتی عمیق به سر می‌برند. شاید بدبین‌ترین افراد به روابط میان ایران و اسرائیل هم باور نمی‌کردند که به یکباره جنگی چنین پیچیده رخ دهد. این جنگ اتفاق افتاد و حالا با پایان آتش‌بس، وضعیت به گونه‌ای است که انگار آرامش مردم دست‌خوش تغییری جدی شده و هیچ‌کس حال و روز خوشی ندارد.

محمدحسین لطیفی:

وظیفه امروز سینما، بازنمایی غرور ملی است

● به نظر می‌رسد که در نبرد میان ایران و رژیم اسرائیل شاهد جنگی مدرن بودیم که با دوران هشت‌ساله دفاع مقدس تفاوت‌های چشمگیری در نحوه مقابله و رزم و وجود داشته است. به نظر شما این اتفاق چگونه باید در سینما مورد بازنمایی قرار گیرد و به تصویر کشیده شود؟

چگونگی بازنمایی و به تصویر کشیدن جنگ میان ایران و اسرائیل نیازمند تفکر و ارزیابی دقیق است. من معتقدم آنچه رخ داده، جنگ محسوب نمی‌شود، بلکه یک سیوئیت و حیوانیت از طرف مقابل است. گویی رژیم اشغالگر، هنوز از خون مردم غزه سیر نشده و بعد از حمله وحشیانه خود که منجر به کشته شدن چیزی در حدود ۶۰ هزار فلسطینی شد، می‌خواهد در کشوری که مرز مشترکی با آن ندارد و میان این دو منطقه به اندازه دو کشور فاصله است، دست به کشتار بزند. در تمام جهان بروز جنگ به دلیل منافع اتفاق می‌افتد و باید دید منفعت نابودی ایران برای رژیم اسرائیل چیست؟ آنها در پاسخ به این سوال، موضوع «حیات» را مطرح می‌کنند. به نظر من اینکه اسرائیل با وجود فاصله جغرافیایی و عدم مرز مشترک تصمیم می‌گیرد تا به ایران حمله کند، با هیچ متر و معیاری توجیه‌پذیر نیست و نمی‌توان آن را معنی کرد.

● جنگ دوازده روزه میان ایران و اسرائیل چه تأثیری بر عموم جامعه داشته است؟ فکر می‌کنید در این مدت بروز چه خصلتی در جامعه بیش از هر چیز نمود داشته است؟ حمله رژیم اسرائیل به ایران باعث شد تا غرور ملی ما ایرانیان جریحه‌دار شود و پیوندی که در میان افراد جامعه ایجاد شد نیز در همین مسئله ریشه دارد. در دوران دفاع مقدس و جنگ میان ایران و عراق، احساس می‌کردیم که کاملاً تنها هستیم و در جهان هیچ کشوری در جبهه مشترک با ما قرار ندارد. به این دلیل که جهان اسیر یک تفکر برده‌داری است و در این شرایط حتی کشورهای اروپایی مانند ایتالیا و آلمان هم جرات دخالت و بیان اظهار نظر ندارند.

● جنگ به زودی بر پرده سینما

با برقراری آتش‌بس احتمالاً بسیاری از مدیران سینمایی و فیلمسازان به فکر ساخت آثاری با محوریت جنگ دوازده روزه هستند. حتی راند فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی چندروز پیش در گفت‌وگویی اشاره کرد که امسال بنیاد سینمایی فارابی، تولید فیلمی را در این خصوص برعهده خواهد داشت.

● جنگ مدرن، سینمای جنگی مدرن

اما جنگ دوازده روزه می‌تواند فرصتی تازه برای سینمای کلیشه‌ای دفاع مقدس و مقاومت فراهم کند تا با فاصله گرفتن از مواردی که بارها مورد پرداخت

قرار گرفته و همچنین گفت‌مان‌های ایدئولوژیک رایج، مسیری متفاوت را در پیش بگیرد. در جنگ میان ایران و اسرائیل با نوعی نبرد «مدرن» مواجه بودیم که با خود آورده‌های تازه‌ای برای استفاده‌های بصری و روایی به همراه خواهد داشت. در این دوازده روز، دیگر مفاهیم جنگ کلاسیک و نبردهای میان گردان و لشکر جریان نداشت، بلکه این تکنولوژی و رویکردهای مهندسی بود که قدرت‌نمایی هر یک از دو جبهه را تضمین می‌کرد. بنابراین طبیعی است که روایت‌هایی قهرمان‌محور با شمایل تثبیت‌شده از پروتاگونیست‌های کلیشه‌ای با خصایل خط کشی شده نمی‌تواند بستر اصلی خلق

عنوان یک ایرانی از وقایع پیش‌آمده بسیار دلگیر بودیم و انگار که به غرور ملی‌مان خدشه وارد شده بود. اما به شش‌هه زمانی که مشاهده کردم می‌توانیم به سرعت کنترل امور را به دست بگیریم و با دشمن مقابله کنیم، توانستم احساس غرور را بازیابی کنم. «دفاع مقدس» کلید واژه مهمی است و نشان می‌دهد که ما دفاع را مقدس می‌دانیم و هیچ‌گاه آغازگر حمله نیستیم. معتقدم در جنگ دوازده روزه شاهد دفاعی مردانه و جانانه بودیم.

● به نظر می‌رسد به عقیده شما پرداختن به مقوله غرور ملی در این شرایط بیش از بازنمایی حوادث استراتژیک جنگ ضرورت دارد.

بله، پیش از پرداختن به مقوله جنگ ۱۲ روزه، بازنمایی مضامینی همچون «غرور ملی» در اولویت قرار دارد. اگر قرار باشد برای سینما، پلتفرم و یا تلویزیون اثری در گونه‌های داستانی، مستند و... تولید شود، باید ساختار کار به گونه‌ای باشد که مخاطب را به وجد بیاورد و در او احساس غرور و شرف ایجاد کند. این موضوع ملی به جامعه بازگردد. سال‌ها همه بزرگان و صاحب نظران در خصوص مشکلات امنیتی هشدارهایی را مطرح کرده‌اند. بخش عمده‌ای از مسئله نفوذ، در ارتباط با فقر بوده و همه آن را می‌دانیم. در آمد ناکافی افراد جامعه، متأسفانه باعث شد برخی به جاسوسی تن دهند. این حتی می‌تواند برخی از افراد بلندپایه نظامی را هم شامل شود. بنابراین طبیعی است که برای مثال، از میان یک جمعیت هزار نفره، یک فرد خائن به وطن باشد.

● فکر می‌کنید عامل اصلی جریحه‌دار شدن غرور ملی در این دوران چه بود؟

اگر در آغاز حملات رژیم اسرائیل پدافند نظامی کشور مورد حمله سایبری قرار نمی‌گرفت، دشمن به سادگی نمی‌توانست وارد کشور شود. موضوع غافلگیری در شرایط جنگی باعث شد تا غرور ملی ما ایرانی‌ها تا حد زیادی جریحه‌دار شود. اما باید به این نکته مهم هم توجه شود که اسرائیلی‌ها خود عنوان کردند که شرایط بخشی از تل‌او‌یو و حیفا به دلیل حجم خرابی‌ها، مشابه غزه شده است. این موضوع، خود باعث غرور و افتخار است و به آن‌ها نشان می‌دهد که اگر قصد تجاوز به خاک وطن ما را داشته باشند، با وجود فاصله جغرافیایی میان دو منطقه، همچنان پاسخ آن را به صورت قاطعانه دریافت خواهند کرد.

سینماگران باید تلاش کنند تا این غرور ملی را به مردم کشور بازگردانند. بسیاری از ما در ابتدای جنگ به

قسمه در رابطه با موضوع‌های کلان مرتبط با جنگ را شکل دهد و صورت‌بندی کند.

● همبستگی به نام وطن

وقایع اخیر نشان داد که همچنان عامل همبستگی اجتماعی در میان عموم جامعه نمودی چشمگیر دارد و فارغ از نوع تفکر و دریافت‌های ایدئولوژیک، زمانی که موجودیتی به نام «وطن» دچار مخاطره می‌شود، اکثریت ملت فارغ از طبقه‌بندی‌های جناحی و رویکردهای سیاسی، به میدان می‌آید. همین موضوع می‌تواند زمینه‌ساز طراحی پلات و زیرمتن‌های متنوعی شود.

مهدی سجاده‌چی:

جنگ اخیر، فرصتی برای تحول سینمای دفاع مقدس

● به نظر شما اگر سینمای ایران بخواهد وقایع جنگ ۱۲ روزه میان ایران و اسرائیل را بازنمایی کند، چه رویکردی را باید در پیش گیرد؟

بازنمایی وقایع رخ داده در جنگ میان ایران و اسرائیل به آشکار شدن لایه‌های امنیتی و پنهان جنگ وابسته بوده که هنوز این اتفاق رخ نداده است. در این جنگ مواردی همچون تکنولوژی، امری بسیار تعیین‌کننده بوده است. به طور حتم اسرائیل به تکنولوژی دیجیتال پیشرفته‌ای دسترسی داشته است. متأسفانه از این بابت کشور ما مشکلاتی مواجه بود اما از سوی دیگر، نیروهای مسلح ما نیز دارای نقاط قوتی بودند که به نواحسن از آن استفاده کردند. در جهان امروز و شیوه جنگ مدرن (جنگال) داشتن زیرساخت‌های تکنولوژی دیجیتال امری تعیین‌کننده است و گویی پیش و پس از پرتاب موشک، این جنگ‌های الکترونیکی است که امری تعیین‌کننده محسوب می‌شود.

● بدون شک برای بازنمایی وقایع جنگ روی پرده نقره‌ای، باید ابتدا به ابعاد مختلف آن واقف بود. شما این جنگ را چگونه دیدید و فکر می‌کنید دارای چه تفاوتی با دوران دفاع مقدس بوده است؟

جنگی که اتفاق افتاد دارای دو بخش بود. بخش اول مربوط به سلاح‌هایی است که دو طرف درگیر جنگ مستقیماً از آن استفاده کرده‌اند و بخش دوم استفاده دشمن از ستون پنجم آموزش دیده در ایران بود؛ که هنوز جزئیات مربوط به آن مشخص نیست. این عامل مخاطب را به یاد رمان «جنگ دنیاها» (هربرت جورج ولز) می‌اندازد. هنوز جزئیات حضور و چگونگی فعالیت نیروهای موساد در کشور مشخص نیست اما می‌توان حدس زد که آن‌ها برای سال‌ها در حال فعالیت و برنامهریزی‌های مربوط به زمان جنگ بودند. به نظر می‌رسد آموزش اصلی مربوط به سرتیم این گروه‌ها در کشورهای خارجی انجام شده و آموزش‌های خوشه‌ای در داخل ایران صورت گرفته است. این موضوع برای سینما دارای جذابیت‌های بی‌شماری است، چراکه در آن بیش از جنایت جنگی، موضوع خیانت مطرح است. عاملی که برای نوشتن یک داستان جنگی، دستمایه‌ای بسیار جذاب به شمار می‌رود.

● به نظر شما زمینه‌های مدرن این جنگ چطور باید در سینما مورد بازنمایی قرار بگیرد؟

در جنگ میان ایران و اسرائیل یک رقابت پیچیده الکترونیک در جریان بوده است که هنوز از جزئیات آن باخبر نیستیم، اما گذشت زمان می‌تواند باعث شود تا ابعاد مختلف آن نمایان شود. به احتمال فراوان تا چند هفته آینده مشخص

سریال‌هایی با موضوع جنگ دوازده روزه میان ایران و اسرائیل شده‌اند. برای روشن‌تر شدن ابعاد این نبرد و چگونگی بازنمایی شکل مدرن آن در قالب تصویر، با محمدحسین لطیفی، کارگردان و مهدی سجاده‌چی، نویسنده که نتیجه همکاری مشترک آن‌ها منجر به تولید اثر ماندگار «روز سوم» شده است، به گفت‌وگو نشستیم تا از نگاه این دو هنرمند، ضمن تبیین و بررسی نکات افتراق و اشتراک جنگ هشت‌ساله و دوازده روزه، رسیدن به نقطه تعادل روانی در جامعه با استفاده از ظرفیت‌های مدیوم سینما و تلویزیون را مورد بررسی قرار دهیم.

● نقش سینما و تلویزیون در پایداری روانی مسئله دیگر این است که وقوع جنگ دوازده روزه و پیامدهای حاصل از آسیب‌های آن، سلامت روانی عموم جامعه را تحت تأثیر خود قرار داده است و خارج شدن از آن مستلزم گذشت زمان و پدید آمدن وضعیت امنیتی پایدار در کشور است. در این شرایط، رسانه‌های فراگیر و خصوصاً آثار دراماتیک تولید شده در سینما و تلویزیون می‌تواند نقشی مهم و موثر برعهده داشته باشند. احتمالاً بسیاری از ارگان‌های مرتبط و غیرمربط با تولید آثار سینمایی و تلویزیونی هم اکنون دست به کار طراحی و تولید فیلم‌ها و

کنهنه، حتی به گونه‌ای از سینمای ضدمقاومت روی آورده بودند. در جنگ اخیر با شکست‌ها و پیروزی‌هایی مواجه بودیم و خوشبختانه دستاوردهای در سطح روحیه ملی و ایجاد همدلی و همبستگی به دست آمد. این جنگ نشان داد تا هر اندازه با یکدیگر به لحاظ فکری دچار اختلاف‌نظر باشیم، اما اکثریت مردم بر روی مفهومی همچون «وطن» (اجماع‌نظر دارند و برای حفظ آن حاضر هستند دست به هر کاری بزنند. سینمای ایران می‌تواند با بستر به وجود آمده در زمینه تقویت و برجسته‌سازی روحیه ملی، استفاده‌های فراوانی را صورت دهد. معتقدم در خصوص دفاع مقدس گروهی اشتباه بزرگی را مرتکب شدند.

افراد می‌بوند که اجازه ندادند حس ملی بودن جنگ منتقل شود و تنها بر وجه ایدئولوژیک آن پافشاری کردند. این کار باعث شد که روشنفکران میل کمتری برای ورود به سینمای جنگ داشته باشند، در شرایط فعلی وجه ایدئولوژیک صورتی کمرنگ پیدا کرده و تأکید اصلی بر وجه ملی و میهنی است.

ظاهراً این روزها جنگ اصلی در محیط رسانه‌ای جریان دارد، که البته سینما نیز به عنوان بوم دوم تأثیرگذار می‌تواند مطرح باشد. عملکرد رسانه‌ای در این روزها را چطور دیدید؟

رسانه ملی به عنوان بازوی اصلی تبلیغات نرم جنگ متأسفانه همچنان فضایی ایدئولوژیک دارد و حتی از لحاظ عملکرد رسانه‌ای نسبت به دوران هشت‌ساله دفاع مقدس عملکرد ضعیف‌تری را به ثبت رسانده است. در آن زمان مردم با علاقه وقایع جنگ را از دیو و تلویزیون پیگیری می‌کردند اما در زمان جنگ ۱۲ روزه بعد می‌دانم که تعداد مخاطبان رسانه ملی حتی ۲ درصد هم افزایش پیدا کرده باشد. در شرایطی که ایران در جنگی نابرابر و دشوار قرار داشت، این رسانه می‌توانست عملکرد بهتری را در پیش بگیرد اما متأسفانه این اتفاق رخ نداد. زمانی که یکی از مهم‌ترین مراکز رسانه‌ای کشور در زمان جنگ تغییر رویه‌ای را اتخاذ نمی‌کند و همچنان بر روی مسائل ایدئولوژیک پافشاری می‌کند، یعنی جنگ از حالت ملی خارج شده و به نبرد عقاید تبدیل می‌شود. طبیعی است که عقاید همه افراد یک جامعه یکسان نیست و در این شرایط نمی‌توان بستری برای ایجاد هسبثگی فراهم کرد.

● به عقیده شما سینما و سینماگران چگونه می‌توانند در جهت تقویت روحیه جمعی و ایجاد آرامش روانی عمل کنند؟ ساخت و تولید فیلم و سریال امری زمان‌بر است و چیزی در حدود یک سال طول می‌کشد تا یک اثر مراحل مختلف تولید را طی کرده و به نمایش دربیاید. بنابراین امکان اینکه سینما بتواند به سرعت تغییری در وضعیت روحی و روانی جامعه ایجاد کند، وجود ندارد. اما در هر صورت سینماگران می‌توانند در جهت تأمین امنیت روانی جامعه اقدام‌هایی را صورت دهند. متأسفانه گروه‌های مرجع از جمله سینما و حتی جامعه روحانیت در این مدت لطمه‌های فراوانی دیده‌اند که تقصیر بخشی از این اتفاق‌ها برعهده خود ماست و بخشی دیگر ریشه در جنگ رسانه‌ای دارد.

در این شرایط سینماگرانی که اعتقاد بیشتری به آن‌ها وجود دارد می‌توانند گام‌های موثری در جهت بهبود روحیه عمومی بردارند و کمک کنند تا آرامش روانی به جامعه بازگردد.

می‌شود که هر یک از دو طرف جنگ، از چه ابزارهایی علیه یکدیگر استفاده کرده‌اند و سپس مشخص خواهد شد که چه میزان از آن برای خلق روایت سینمایی مناسب است. اینکه برای روایت قصه‌ای دربارۀ جنگ میان ایران و اسرائیل تنها به اتاقی شامل چندین مانیتور و افرادی که مشغول فعالیت هستند اکتفا شود، جذابیت خاصی به وجود نمی‌آورد، چراکه جنگ اصلی در بیرون از این اتاق‌ها جریان دارد و مخاطب مشتاق تماشای این موضوع است که نتیجه فعالیت‌های این افراد در زمین، هوا و دریا چگونه بوده است.

● به نظر می‌رسد بروز برخی

موقفه‌های کلیشه‌ای در تولید فیلم‌های مربوط به سینمای دفاع مقدس باعث ایجاد آسیب‌های روایی و بصری شده است. این جنگ تا چه اندازه می‌تواند چهره‌ای نازنین بومی را تغییر دهد؟

با وجود اینکه در جنگ نمی‌توان فضیلتی را یافت اما با این وجود، نبرد میان ایران و اسرائیل باعث شد تا جریان مربوط به فیلم‌های دفاع مقدس به کلی تغییر پیدا کند. سینمای دفاع مقدس که این روزها به «سینمای مقاومت» تغییر نام پیدا کرده است دیگر ارتباطی با سنگ، خاکریز و مفاهیم جنگ سنتی ندارد. به عقیده من به اندازه کافی فیلم‌های این چنینی ساخته شده است و ظاهراً کیفیت تعداد زیادی از این فیلم‌ها به گونه‌ای بوده که حتی سفارش‌دهنده‌ها در ارگان‌های مختلف را هم راضی نکرده است. دیگر قرار نیست تا با کاراکترهای باهوش و مهربانی همچون شهید همت مواجه باشیم، چراکه در این جنگ نقش فردیت افراد در درجه اول اهمیت قرار ندارد و با سسطحی دیگر از فرماندهی مواجه هستیم که دارای شکل، ساختار و زیبایی‌شناسی متفاوتی از جنگ است. بنابراین اکنون این فرصت وجود دارد تا سینمای دفاع مقدس و با مقاومت، ظاهری تازه و متفاوت پیدا کند.

● در به کارگیری الگوهای روایی چه زمینه‌هایی در اختیار نویسندگان سینما قرار دارد؟

در «پرواز شیشه» نوشته اگزوپری با قهرمانی مواجه هستیم که با حالتی از یاس و شکست پرواز خود را آغاز می‌کند؛ از خطوط مختلف دشمن عبور کرده و مأموریت خود را به سرانجام می‌رساند و در مسیر برگشت با حدیث نفس او درباره شکست، یاس و ناامیدی مواجه هستیم و در نهایت نیز او به فردی اثرگذار تبدیل می‌شود. این تنها یک مثال است که نشان می‌دهد چه رویکردی را می‌توان در به تصویر کشیدن جنگ میان ایران و اسرائیل در پیش گرفت. قهرمان این داستان از احساس ترس و ناامیدی کار خود را شروع می‌کند و در نهایت به راه‌های تازه و شرایط بهتر سرشار از امید دست می‌یابد. اگر نویسنده‌ها چنین الگوهایی را شناسایی کنند، می‌توانند روایت‌گر داستان‌هایی جذاب و متنوع باشند.

● بنابراین شما معتقد هستید که نبرد میان ایران و اسرائیل فرصتی برای تحول در سینمای مقاومت و دفاع مقدس به وجود آورده است.

سینمای دفاع مقدس و مقاومت به اندازه‌ای دچار رکود و رخوت شده بود که به طور طبیعی برخی از فیلم‌سازان برای فرار از پرداختن به موضوع‌های

گزارش میدانی هفت‌صبح از هموطنان مقیم فرانسه در محکومیت تجاوز اسرائیل و آمریکا به ایران

وقتی شهروندان فرانسوی از ایران می‌گویند

● فرانسوی‌ها، مسافران ایرانی بازمانده از سفر را به خانه خود دعوت می‌کردند

مehشید مجلسی

هفت صبح

با وجود اینکه دولت فرانسه مواضع نه‌چندان دوستانه‌ای را برابر حمله اسرائیل به ایران داشت اما شهروندان این کشور دلسوزانه نگران وضعیت ایرانی‌ها هستند. ساکنان فرانسه چه ایرانی‌ها و چه فرانسوی، از همان لحظه‌های اولی که اسرائیل به ایران حمله کرد، اخبار را با جدیت و البته نگرانی، پیگیری می‌کردند. با این حال برخلاف ایرانیان مقیم فرانسه که از این اقدام شوکه شده بودند، فرانسوی‌ها به دو دلیل از این حمله چندان متعجب نشدند.

قلب واقعیت توسط رسانه‌های غربی

فرانسوی‌ها معمولاً بعد از پایان ساعت کارشان در کافه‌ها دور هم جمع می‌شوند، با هم خوش و بش می‌کنند و اخبار روز کشور و دنیا را با یکدیگر مبادله و در موردشان بحث و صحبت می‌کنند. در میانه حرف‌های‌شان که اکثراً از شیر مرغ تا جان آدمیزاد در آن پیدا می‌شود، می‌توان دریافت که چرا آنها شوک نشده بودند. آنها با تلقین اخبار رسانه‌ای بر این باور هستند که ایران به بمب هسته‌ای دست یافته و همین امر، دلیلی برای حمله نتایهاو بوده است.

از سوی دیگر رسانه‌های فرانسه از همان ابتدای این حمله (گرچه زمان آن مصادف با تعطیلات آخر هفته آنان شده بود) برنامه‌های تلویزیونی ویژه‌ای را با محوریت این جنگ تدارک دیده بودند که همچنان نیز ادامه دارد. یکی از جذاب‌ترین برنامه‌های تلویزیونی برای مردم فرانسه «مناظره»‌هایی است که به فراخور زمان با حضور مخالف و موافقان متعدد از شبکه‌های متنوع این کشور پخش می‌شود. فرانسوی‌ها طی دو سال گذشته بحث‌های زیادی در همین «مناظره»‌ها درباره نسل کشی اسرائیل در غزه داشته‌اند و با شیوه کار بنیامین نتانیاهو به خوبی آشنا هستند. برای نمونه در Le Havre یکی از شهرهای استان نورماندی در شمال فرانسه به طور مرتب هر شبه تظاهراتی علیه نسل کشی اسرائیل در غزه برگزار شده است.

تلاش برای اسکان ایرانیان گرفتار

فرانسوی‌ها حملات اسرائیل را محکوم می‌کرده و می‌کنند. در عین حال نخستین پرسش فرانسوی‌ها وقتی که متوجه می‌شدند ایرانی هستی، معمولاً این سؤال بود «از اینکه اسرائیل به ایران حمله کرده، چه حالی داری؟» و تازه این یهانه‌ای می‌شد برای یک بحث در همان کافه‌هایی که بعدازظهرها محل گفت‌وگوهای مختلف است. اینجا بود که ایرانی‌ها اکثراً تأکید می‌کردند که در این جنگ نابرابر، مردم بی‌گناه ایران در حال کشته شدن توسط اسرائیل هستند و این ناشی از ماجراجویی نتانیاهو است.

از سوی دیگر حال و هوای این ۱۲ روز در فرانسه، تلاش‌های

فراوان ایرانی‌ها برای همکاری با هموطنانی بود که از ایران برای سفر به اروپا آمده و به دلیل لغو پروازها و اتمام برنامه سفرشان گرفتار شده بودند. پیدا کردن مکانی برای اقامت ایرانیان آن هم در آپارتمان‌های فرانسوی که بسیار نقلی و کوچک است و بافضاهای زندگی ایرانی اصلاً شباهتی ندارد، کار ساده‌ای نبوده و نیست ولی ایرانیان مقیم فرانسه به ویژه ساکنان پاریس از طریق اینستاگرام و ارتباطاتی که داشتند مرتب این سؤال را از هم می‌پرسیدند که چه کسی و به اندازه چند نفر امکان پذیرایی در حد اقامت در خانه‌اش را دارد تا بتوانند مسافران ایرانی که هتل‌های‌شان را هم تحویل داده بودند یا صرفاً به اندازه سفرشان پول با خود به همراه داشتند و نمی‌توانستند مجدداً هتل بگیرند را همراهی و حمایت کنند.

نگران یگانه خواهر

با توجه به اختلاف یک و نیم ساعتی زمانی بین ایران و فرانسه در نیمه نخست، نخستین حمله‌های اسرائیل همزمان با یاداد آخرین روز کاری فرانسه بود لذا همانطور که روز جمعه ایرانی‌ها در شوک به سر می‌بردند و نمی‌دانستند واقعاً جنگ شده یا حملات پراکنده و محدودی رخ داده، ایرانی‌های مقیم فرانسه هم بهت‌زده شده بودند.

«رمان» یکی از آنها که باور نمی‌کرد جنگ شده، می‌گوید: «منتظر ادامه مذاکره‌های ایران و آمریکا بودم که قرار بود روز یکشنبه بر گزار شود. هر چیزی ز ذهنم می‌رسید جز اینکه جنگ شود.»

با سپری شدن روز جمعه، تعطیلات آخر هفته اروپایی‌ها آغاز شد. این می‌توانست بد باشد چرا که معمولاً تعطیلی ایران و تعطیلی سایر نقاط جهان همواره سبب شده چیزی حدود ۴ روز ارتباط بین ایران و جهان مختل شود. در عین حال جمعه‌شب، بسیاری از شهروندان چون روز شنبه تعطیل بودند، بیدار بوده و اخبار ایران را رصد می‌کردند و از کم و کیف ماجرا خیردار شدند. اینگونه بود که شب‌زنده‌داری ایرانیان فرانسه از یاداد شنبه ۲۴ خرداد آغاز شد. در ۴۸ ساعت اول که هنوز امکان برقراری تماس با ایران وجود داشت، ایرانی‌های مقیم فرانسه در حالی که از این حمله شوک‌زده بودند، خوشحالی اندکی داشتند که می‌توانند از عزیزان ششان خبر بگیرند مخصوصاً آنها که خانواده‌شان در تهران، اصفهان و تبریز ساکن بود.

طیف‌های مختلف ایرانی‌ها در فرانسه

«بهشید» از ایرانیانی است که بیش از ۱۵ سال است در فرانسه زندگی می‌کند. او تنها نیست و خواهرانش هم در این مدت به این کشور مهاجرت کرده‌اند. تنها عضو خانواده آنها پدر ۸۲ ساله‌شان است که در تهران مانده. وقتی روز دوشنبه یعنی سومین روز جنگ، هشدار تخلیه تهران منتشر شد، بهشید و خواهرانش حکم‌اسپند روی آتش را داشتند. خودش می‌گوید: «مثل مرغ سر کنده شده بودم. نمی‌دانستم چطور پدرم را راضی کنم از تهران خارج ششود؟ تازه این‌چالش هم وجود

داشت که بعدش به کجا برود؟ پیدا کردن اینکه کسی بتواند در این بلیشو یک مرد ۸۲ ساله را هم با خود ببرد، عملاً کار غیرممکنی به نظر می‌رسید.»

او می‌گوید: «پدرم پایش را کرده بود توی یک کفش که جایی نمی‌روم. وقتی اینترنت کاملاً قطع شد، عملاً نفس‌های‌مان در سینه حبس شد؛ چون حتی نمی‌توانستیم حالش را ببرسیم. به نظرم اینکه زیر بمب و موشک باشی چیز وحشتناکی است اما اینکه در یک چارپواری در یک کشور دیگر حبس شده باشی و نتوانی برای پدرت یا عزیزی از خانواده‌ات کاری کنی، دردی کمتر از ماندن زیر بمباران‌ها ندارد.»

«صدرا» هم یکی از ایرانیانی است که در جنوب فرانسه دانشجوی است. او یک خواهر در ایران دارد. می‌گوید: «وقتی هشدار تخلیه تهران را دادند، به سرم زد که برای نجات خواهرم و اینکه تنها نباشد بروم ترکیه و از مرز زمینی وارد ایران شوم. می‌خواستم این کار را بکنم. اینترنت هم قطع شده بود. خواهرم بعد از سه روز از طریق یک تماس به من خبر داد که به‌کمک یک دوست از تهران به دماوند رفته است. به من گفت

«بهشید» از ایرانیانی است که بیش از ۱۵ سال است در فرانسه زندگی می‌کند. او تنها نیست و خواهرانش هم در این مدت به این کشور مهاجرت کرده‌اند. تنها عضو خانواده آنها پدر ۸۲ ساله‌اش است که در تهران زندگی می‌کند. وقتی روز دوشنبه یعنی سومین روز جنگ، هشدار تخلیه تهران منتشر شد، بهشید و خواهرانش حکم‌اسپند روی آتش را داشتند

«صدرا» هم یکی از ایرانیانی است که در جنوب فرانسه دانشجوی است. او یک خواهر در ایران دارد. می‌گوید: «وقتی هشدار تخلیه تهران را دادند، به سرم زد که برای نجات خواهرم و اینکه تنها نباشد بروم ترکیه و از مرز زمینی وارد ایران شوم. می‌خواستم این کار را بکنم. اینترنت هم قطع شده بود. خواهرم بعد از سه روز از طریق یک تماس به من خبر داد که به‌کمک یک دوست از تهران به دماوند رفته است

نکته

از ایرانی‌ها مرتب سراغ خانواده‌شان را می‌گرفتند.

«سپهر» مقیم پاریس می‌گوید: «اینجا مهاجران بسیاری دارد که از کشورهای آفریقایی و کشورهای عربی آمده‌اند و طی دهه‌ها به شهروندان فرانسه تبدیل شده‌اند اما در میان فرانسویانی که اصالتاً فرانسوی هستند هم دوستانی دارم که

طی این روزها مرتب از من می‌پرسیدند پدر و مادر خوب هستند؟». «پیمان» ساکن استان نورماندی در شمال فرانسه نیز درباره رفتار و برخورد فرانسوی‌ها در قبال او می‌گوید: «دوستان فرانسوی‌ام با هر خبری از ایران که مواجه می‌شدند، مرا هم در جریان قرار می‌دادند. مثلاً هر وقت که در تلویزیون مناظره‌ای درباره ایران بود

برایم عکس می‌گرفتند و می‌فرستادند می‌شد در شبکه‌های مختلف تلویزیونی و اینترنتی فرانسه دید که مشغول بحث و مناظره‌های سیاسی با موافقان و گروه‌های راست در فرانسه در مورد جنگ ایران و اسرائیل هستند. تلویزیون «ب.اف.ام» که به جریان سیاسی مارین لوپن (Rassemblement national) نزدیک است، هر شب برنامه‌ای خاص برای مناظره دارد. دیگر شبکه‌های تلویزیونی و اینترنتی هم برنامه‌های مشابهی داشته و دارند. یکی دیگر از این شبکه‌ها «فرانس‌اینفو» است که در شبکه‌های اجتماعی نیز نفوذ زیادی دارد. در این برنامه‌های ایرانیانی که برخی از آنها از مخالفان جمهوری اسلامی هستند، حضور پیدا می‌کردند اما جالب اینجا بود که حتی آنها نیز حمله اسرائیل به ایران را محکوم کرده و می‌کنند.

او می‌گوید: «از همان ابتدا پرسیدند که اعضای درجه یک خانواده‌ام در کدام شهر ایران زندگی می‌کنند؟ برایشان توضیح دادم که خواهرم در تهران ساکن است. تقریباً در تمام این ۱۲ روز از من حال خواهرم را جویا شدند تا بالاخره خبر آتش‌بس آمد.»

مردم برخلاف سیاستمداران، مهریاند

می‌گویند هر رخدادی هر چند تلخ، دو وجهه دارد. یکی همان چهره دردناک و تلخ آن و یکی جنبه مثبتی که در پس آن چهره تلخ نهفته شده است. جنگ ۱۲ روزه ایران مصداقی است از همین جمله. اینکه گرچه مسلماً این جنگ روزها، ساعت‌ها و لحظات سختی را برای هموطنان مان رقم زد اما بار دیگر نشان داد که مردم جهان در مواقع بحران و سختی چقدر مهربانانه همدیگر را درک می‌کنند. درست برخلاف سیاستمداران!

بیایی دو نفرمان آسیب می‌بینیم. حداقل تو می‌توانی از فرانسه برایم کمک مالی بفرستی چون کارم را از دست داده‌ام ولی اگر خودت بیایی کلاً هر دویمان بیکار می‌شویم.» «سپهر» یکی دیگر از ایرانیان مقیم پاریس هم می‌گوید: «وقتی باجنافم به طنز گفت تقاضا کرده‌ایم اینترنت خارج از ایران را قطع کنند اول متوجه طنزی که به کار گرفته نشدم. بعداً در اینستاگرام و شبکه‌های اجتماعی آن جمله را خواندم و فهمیدم ایرانی‌هایی که بستگان‌شان در خارج بوده‌اند از شدت و تکرار تماس‌های آنها کلافه شده‌اند و به طنز این را می‌گویند.»

سپیچ همه ایرانی‌ها در شبکه‌های اجتماعی

در همه این روزها ایرانیان بسیاری را می‌شد در شبکه‌های مختلف تلویزیونی و اینترنتی فرانسه دید که مشغول بحث و مناظره‌های سیاسی با موافقان و گروه‌های راست در فرانسه در مورد جنگ ایران و اسرائیل هستند. تلویزیون «ب.اف.ام» که به جریان سیاسی مارین لوپن (Rassemblement national) نزدیک است، هر شب برنامه‌ای خاص برای مناظره دارد. دیگر شبکه‌های تلویزیونی و اینترنتی هم برنامه‌های مشابهی داشته و دارند. یکی دیگر از این شبکه‌ها «فرانس‌اینفو» است که در شبکه‌های اجتماعی نیز نفوذ زیادی دارد. در این برنامه‌های ایرانیانی که برخی از آنها از مخالفان جمهوری اسلامی هستند، حضور پیدا می‌کردند اما جالب اینجا بود که حتی آنها نیز حمله اسرائیل به ایران را محکوم کرده و می‌کنند.

خونگرمی به شیوه فرانسوی

یکی دیگر از نکات قابل تأمل در رفتار فرانسوی‌ها در روزهای جنگ اخیر، به قول ایرانی‌ها احوال‌پرسی‌شان بود. برخلاف تصور رایج که اروپایی‌ها را مردمانی سرد و کمتر عاطفی توصیف می‌کنند، آنها

جنایتکاران همیشه مشغول کارند؛ حتی ایام جنگ

خودش را نه قاتل، بلکه مردی می‌بیند که در اوج عصبانیت، یک اشتباه کرده؛ همین توجیه کافی‌ست برای ساکت‌کردن احساس گناه.

در مورد دیگر، جسدی با گلوله‌ای از پشت سر رها شده؛ شاید نشانه‌ای از کینه‌ای قدیمی، شاید تسویه‌حسابی پنهانی. اما مهم نیست که انگیزه چه بوده. مهم این است که مرز میان خشم و تاریخی‌ای، بعضی دعا می‌کردند و بعضی به فکر عزیزی بودند که شاید در خطر باشند.

اما درست در همین روزها، در دل تهران، جنایاتی هم در جریان داشت. نه در خاک اسرائیل یا حوالی سوریه، که وسط بزرگراه تهران-پردیس، در حاشیه آزادگان، یا در محله سوهانک. و در هر سه صحنه، یک چیز مشترک بود: یک جنازه.

در روزهای نفس‌گیر جنگ، سه جنایت بی‌ربط به سیاست اما عمیقاً ریشه‌دار در روان و جامعه رخ داد. مردی در پی یک تصادف ساده، با اسلحه ماشه را کشید و شوهر زنی را کشت. دو صحنه دیگر، اجساد مردان جوانی پیدا شد؛ یکی با گلوله‌ای از پشت سر، دیگری در فرشی پیچیده.

این اتفاقات نسوالی جدی پیش می‌آوردند: در حالی که آسمان منطقه پر از موشک و پهپاد است، چرا آدم‌ها در دل زندگی روزمره و بی‌ربط به جنگ، باز هم دست به خشونت می‌زنند؟ چه چیزی در روان ما هست که باعث می‌شود حتی در لحظه‌هایی که همه درباره صلح و بقا حرف می‌زنند، ما هنوز همدیگر را بکشیم؟

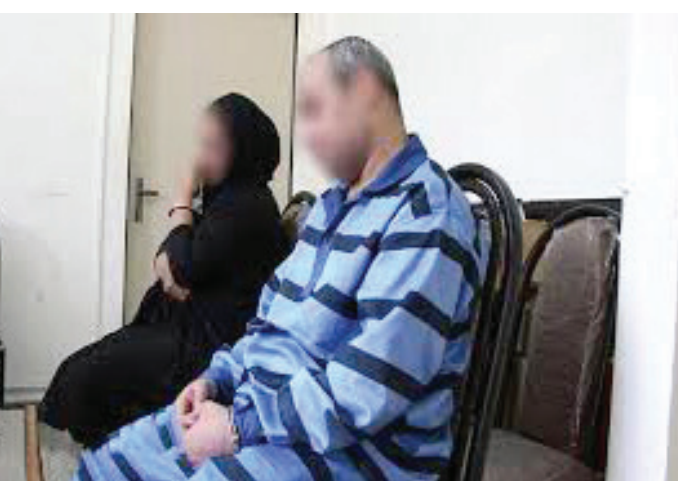
مجبو خشونت با احساس حق داشتن

روان‌شناسان اجتماعی سال‌هاست درباره پدیده‌ای به نام گسست اخلاقی صحبت می‌کنند. مکانیسمی که باعث می‌شود آدم‌ها بدون اینکه خودشان را جنایتکار بدانند، دست به خشونت بزنند. در این حالت، فرد تصور می‌کند قربانی است، می‌خواهد «حش را بگیرد» یا «درس بدهد»؛ پس وجدانش را موقتاً خاموش می‌کند. مثل راننده‌ای که در جریان یک تصادف، به‌جای تماس با بیمه، اسلحه‌اش را از داشبورد درمی‌آورد و شلیک می‌کند. او

فاطمه شیخ‌علیزاده

دبیر حوادث

در ادامه، مرد جوان متهم به قتل در جایگاه متهم قرار گرفت و در دفاع از خود گفت: «اتهام را قبول ندارم. من روز حادثه روی صندلی جلو نشسته بودم و همسرم شلوار را دور گردن من انداخت. من زیر صندلی را نگاه کردم و یک تکه طناب پیدا کردم. به کمک همسرم آن را دور گردن من انداختیم و با هم کشیدیم. هدف ما جایگاه متهم قرار گرفت و گفت: «هن و شوهرم به قصد سرقت اقدام به جنایت کردیم. هدف ما این بود که بعد از کشتن راننده، سرقت‌مان فاش نشود. در سریالایی که ماشین داشت به سمت عقب می‌رفت، من دستم به ترمز دستی رسید، در این حین شوهرم با شلوار، راننده را خفه کرد.» قضات دادگاه پس از شنیدن دفاعیات متهمان، به مشورت پرداخته و در نهایت رای پرورنده را صادر خواهند کرد.

قتل راننده مسافر کش در حاشیه قرچک ورامین و راننده دیگری در رشت

جنایت ۵۰۰ هزار تومانی زوج جوان

کند. پسر مقتول این درخواست را بلافاصله عملی کرد، اما بعد از پیدا شدن جسد، مشخص شد که این پول به سرعت از کارت پدرش برداشت شده است. پسر مقتول به نام محمود حس می‌زد که عاملان جنایت این مبلغ را از کارت مقتول برداشت کرده‌اند.

در ادامه تحقیقات، پلیس متوجه شد که علاوه بر برداشت پول از کارت، ۸۰ هزار تومان پول نقد و گوشی تلفن همراه مقتول نیز به سرقت رفته است. با این حال، هیچ ردی از عاملان جنایت پیدا نشد.

دومین جنایت

پس از مدتی، گوشی تلفن همراه مقتول که به نام محمود ثبت شده بود، در یکی از شهرهای شمالی کشور روشن شد. این کشف موجب شد تا گوشی تحت ردیابی قرار گیرد و فردی که سیم کارت خود را در گوشی انداخته بود، دستگیر شود. در حالی که این فرد در ابتدا هرگونه ارتباط با قتل را رد کرده بود، اما در نهایت اعتراف کرد که همراه همسرش مرتکب قتل شده است. این فرد به همراه همسرش پس از ارتکاب جنایت در قرچک، به شهر رشت گریخته و در آنجا نیز مرتکب قتل مشابه دیگری شد. این زوج، راننده مسافرکش دیگری را نیز با قصد سرقت در رشت به قتل رساندند و سپس، در اقدامی عجیب، سیم کارت خود را در گوشی مقتول قرچک انداختند که منجر به دستگیری آنها شد. پس از اعترافات متهمان و افشای جزئیات

کشف جسد یک راننده مسافرکش در بیابان‌های قرچک، پلیس را درگیر یکی از مرزومزترین پرونده‌های جنایی سال کرد؛ پرونده‌ای که سرخ آن از یک تماس تلفنی ساده آغاز شد و به اعتراف زوجی ختم گردید که برای سرعت، دست به قتل زده بودند.

در اواسط سال ۱۴۰۰، جسد یک راننده مسافرکش میانسال در بیابان‌های حاشیه قرچک ورامین کشف شد. پیش از آن، خانواده مقتول با نگرانی ناپدید شدن ناگهانی او را به پلیس گزارش داده بودند. آن‌ها به شدت نگران وضعیت پدر خود بودند و اعلام کرده بودند که پدر خانواده به طور مرمری از تماس با آنها قطع شده است.

با کشف جسد و بررسی‌های اولیه مشخص شد که مقتول به طرز وحشیانه‌ای خفه شده بود. کارآگاهان پلیس تحقیقات خود را برای پیدا کردن عاملان جنایت آغاز کردند. نکته قابل توجه در این پرونده این بود که خودروی مقتول در فاصله‌ای دورتر از محل قتل کشف شد. علاوه بر این، کیسول گاز ماشین نیز از آن سرقت شده بود که نشان از نقشه‌ای از پیش طراحی شده داشت.

پسر مقتول که نخستین فردی بود که با پلیس تماس گرفت، در اظهارات خود اعلام کرد که چند دقیقه پیش از قطع شدن ارتباط تلفنی با پدرش، پدرش با او تماس گرفته و از او خواسته بود که ۵۰۰ هزار تومان پول به سسایش واریز

۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
ک	ا	ر	د	ی	ن	ا	ل	ا	س	ت	ر	ی	ل	ا
م	ی	و	س	ن	ه	ن	ج	م	ی	ز	ا	ل	ا	ا
ر	م	ا	ی	ل	ا	ر	ت	ش	ی	د	ی	ا	ا	ا
ب	ا	و	ی	ا	ر	م	ی	ا	ی	ک	ا	ت	ا	ا
ن	د	س	پ	ی	ر	ی	م	ل	م	د	ن	ا	ا	ا
د	ا	ن	ا	م	ر	د	ر	ا	ی	ا	ا	ا	ا	ا
ش	ا	ع	ر	ا	ن	س	ی	ج	م	ر	ه	ا	ا	ا
ک	ن	ب	و	ر	س	ا	ل	ی	ن	و	ای	ا	ا	ا
ن	ا	ف	ه	س	ی	م	ا	ش	ت	ی	م	ا	ا	ا
ت	ل	ر	د	ی	ر	م	گ	ا	ک	ا	ا	ا	ا	ا
ر	س	ا	ا	س	ک	ی	و	ر	ت	ر	ن	ا	ا	ا
ا	ی	ش	ن	م	ت	ی	ز	ی	ا	م	ا	ا	ا	ا
ل	گ	ر	ا	و	ر	ا	ن	ت	و	ل	ا	ا	ا	ا
ت	م	ک	ن	و	ی	د	ا	ه	ی	ا	و	ا	ا	ا
و	ا	ل	د	ی	ن	و	ل	ف	س	ب	و	ر	گ	ا

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: شرکت هفت صبح ماندگار
زیر نظر: شورای سردبیری
مدیر هنری: وحید غفاری
دبیر فرهنگ و هنر: عسل آذرپور

دبیر ورزش: امید ذاکری نیا
دبیر حوادث: فاطمه شیخ علیزاده
دبیر بین الملل: رامتین لطیفی
ویراستار: فرزانه اختیاری و مرتضی کللی

هفت صبح

پزنشر مطالب روزنامه هفت صبح صرفاً با
اجازه کتبی مجاز است، در غیر این صورت
منوع و قابل پیگیری قانونی است
pr@7sobh.com
www.7sobh.com

کد پستی ۱۹۸۸۶۴۴۳۵
شماره پیامک: ۰۹۲۰۲۰۰۱۷۰۷
توزیع: دنیای اقتصاد تابان | چاپ: جام جم

اذان صبح: ۰۳:۰۶ | طلوع آفتاب: ۰۴:۵۲ | اذان ظهر: ۱۲:۰۸ | غروب آفتاب: ۱۹:۲۴ | اذان مغرب: ۱۹:۴۵

روایت‌هایی که دیده نمی‌شوند

زیستن در حاشیه

محمد بلوچ
نویسنده و فعال فرهنگی

رشد می‌کنند، پیر می‌شوند، اما گویی نه در زمان‌اند، نه در صحنه. ما در سایه شهری دیگر، در حاشیه تصمیمی دیگر، در ته‌مانده منابعی دیگر قد کشیدیم. مدرسه‌های مارنگ نداشتند. نه فقط دیوارهایشان، که رویاهایمان هم خاکستری بود. معلم‌ها گاه می‌آمدند، گاه نمی‌آمدند. اما بی‌اعتنا از همه، سکوتی بود که ما را احاطه کرده بود. ما نه اعتراض می‌کردیم، نه تقاضا. ما فقط کم‌کم یاد گرفتیم آرزوهایمان را درون خودمان دفن کنیم تا مبدا سنگین‌تر از سقف کلاس‌هایمان شوند. ما پیچه‌هایی بودیم که در نقشه کشور جاداشتیم، اما در ذهن هیچ‌کس نه. وقتی در حاشیه بزرگ می‌شوی، درک می‌کنی که فرصت‌ها مساوی توزیع نمی‌شوند. بعضی‌ها با فرصت به دنیا می‌آیند، بعضی‌ها با تأخیر و بعضی‌ها با حسرت. ما اغلب می‌دانستیم چه چیزی کم داریم، اما

گاهی زندگی نه با جنگ، نه با فقر، بلکه با نادیده گرفته شدن زخم می‌زند. گاهی بزرگ‌ترین رنج، نداشتن نیست، دیده‌نشدن است. وقتی در حاشیه به دنیا می‌آیی، حاشیه تنها یک مکان جغرافیایی نیست؛ حاشیه یک تجربه زیستن است، نوعی بودن در حاشیه نگاه، حاشیه تصمیم، حاشیه برنامه‌ریزی. و درست همین جاست که روایت ما آغاز می‌شود؛ از دل سکوتی که سال‌هاست هیچ‌کس صدایش را نشنیده.

من از منطقه‌ای می‌آیم که در نقشه هست، اما در حافظه عمومی جایی ندارد. جایی که نه در اخبار ظاهر می‌شود، نه در کتاب‌های درسی، نه در برنامه‌های توسعه. مردم اینجا زندگی می‌کنند،

عکس‌نوشت

۸

فریاد همبستگی و اتحاد ملی، میهن را نجات داد

۸

موشک‌ها و مشت‌ها، هیمنه اسرائیل را در هم کوبید

نمی‌دانستیم چطور بخواهیمش. کلماتی مثل «آینده»، «توسعه» برای ما مفاهیمی دور بودند؛ مثل فیلم‌هایی که صدا ندارند. می‌دیدیمشان، اما لمسشان نمی‌کردیم. اما ما قربانی نبودیم، ما از دل همین حاشیه، معنای دیگری از رشد یاد گرفتیم. یاد گرفتیم که گاهی باید با نور چراغ‌قوه کوچک خودت، مسیر تاریکی را که کسی برایت روشن نکرده، ببینی. یاد گرفتیم که سکوت، گاهی به معنای پایان نیست؛ می‌تواند نقطه شروعی باشد برای نوشتن، برای گفتن، برای ساختن چیزی که وجود نداشت. ما در میان دیده‌نشدن، راه دیدن را تمرین کردیم.

مرکز همیشه تصور می‌کند که فقط آنجاست که مسائل واقعی وجود دارد. اما آنچه از دید مرکز پنهان می‌ماند، زندگی روزمره میلیون‌ها نفری‌ست که هر روز با نبودن کنار آمده‌اند. با نبود در مانگا، نبود

سلامت

با هم بخندیم!

طرف داریم تا ظرف!

تا حالا شنیده‌اید که فردی در مایکروفر غذا را سوزانده باشد؟ خب تعجب نکنید سه عدد شامی کباب را در مایکروفر جوری سوزاندم که دوستانم در محل کارم بر روی زمین لی‌لی کشیدند. رفتم گشت و گذاری کردم و تجاری کسب نمودم و ظروف مناسب برای پختن و سرو غذا را پیدا کردم. حالا می‌خواهم شما هم با آن موارد آشنا شوید:

ظروف استیل هم مناسب و محکم هستند و هم گرم را به خوبی پخش می‌کنند و برای پخت و پز مناسب هستند. قابلمه چدن هم خیلی خوب است، ولی به لحاظ قیمت گران است، اما برای سرخ کردن مواد غذایی سرخ کردنی بسیار مناسب است.

ظروف سرامیکی و شیشه‌ای مناسب پذیرایی از مهمانان عزیز همچون مادر زن و مادر شوهر است. البته خیلی مراقب باشید جای انگشت مبارک‌تان روی ظرف شیشه‌ای لک نیندازد و گر نه مادر شوهر تمام زحمات شما را با دیدن یک لک روی شیشه به باد خواهد داد.

زودپز و بخارپز هم برای مادر شوهرهایی که یک دفعه پشت در خانه پسر و عروس‌شان ظاهر می‌شوند خوب است؛ که برای‌شان ماهیچه در زودپز ببیزد و در بخارپز هم برایش سبزیجات و قارچ را بخارپز کنید، جهت طولانی شدن عمر با رکت‌شان و در عین حال با این کار دوام و طولانی شدن زندگی مشترک خودتان را نیز گارانتی می‌کنید.

برای سرو غذا روی میز شام و ناهار از ظروف چینی گل‌سرخ‌ی برای مادرشوهر بزرگوار استفاده کنید تا خاطرات دوران اول ازدواجش را یادآوری کنید و خود را برای مادر جان عزیزتر کنید. هر ظرفی مراقبت و نگهداری‌های خاص خود را دارد، پس بدانید که ظروف مسی برای پختن یا نگهداری غذاهای شور و ترش مناسب نیست.

اگر در خانه میزی مخصوص برای تنقلات و خوراکی دارید، بهتر است از ظروف تزئینی جهت نگهداری میوه‌های خشک و آجیل استفاده کنید.

افرادی که به شیوه‌های سنتی اهمیت می‌دهند و دنبال کننده این روش برای مراقبت از خود هستند، بهتر است که از قابلمه‌های آهنی، سرامیکی و مسی استفاده کنند. یکی دیگر از ظروف مهم و قدیمی که مادر بزرگ‌ها برای داشتن آن در جهیزیه‌ها خیلی اهمیت قائلند، ظروف روحی (روبی) است که به دلیل پخش یکنواخت گرما، امکان پخت یکنواخت غذا را فراهم می‌کند.

اگر یادتان باشد در دهه‌های گذشته لیوان‌های شش ضلعی خیلی مد بود و استفاده از همین مد عجیب و غریب سبب شکستن لیوان در دست‌ها شده بود و بعضاً تا جایی شیشه این لیوان‌ها در دست می‌شکست و نیاز به بخیه زدن می‌شد ولی در حال حاضر لیوان‌های جذاب و جالب با طرح‌ها و درهای مختلف وجود دارد که می‌توان به راحتی نوشیدنی مورد علاقه را در آن‌ها سرو کرد، در ضمن به این نکته توجه کنید که اگر لیوان به شکلی باشد که به راحتی شست و شو نشود، محل تجمع باکتری و میکروب‌ها خواهد بود.

«ابرو» یکی از هنرهای قدیمی است که منطقه جغرافیایی پیدایش آن به درستی ذکر نشده است؛ ولی آنچه مشخص است این هنر در مسیر «جاده ابریشم» ایجاد شده است. ابرو هنری است که در آن تخیل هنرمند برای آفرینش یک اثر هنری حرف اول و آخر را می‌زند.

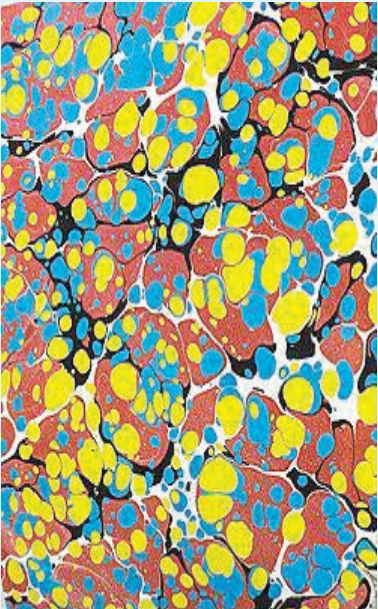
در هنر ابرو با رنگ و آب می‌توان بر روی کاغذ تصاویر زیبایی را خلق کرد. از جمله شرایط خلق یک اثر زیبا، داشتن آمادگی کافی و یک الگوی مناسب است چرا که این هنر در یک مرحله اجرا می‌شود و اگر خراب شود، راه برگشتی وجود ندارد.

مواد لازم برای «ابرو»

کاغذ، آب، رنگ خاکی، صفر (صفر از صفرای حیوانات به دست می‌آید و در رنگ‌فروشی‌ها قابل تهیه است)، کتیرا و نوعی پودر که به آن جلبک یا خزه دریایی گفته می‌شود برای قوام آمدن، آب و در نهایت فرچه برای ایجاد طرح، استفاده می‌شود. در ابتدا کتیرا و نوعی از خزه و یا جلبک دریایی که به شکل پودر موجود است برای قوام آمدن آب برای طرح ابرو استفاده می‌شود و سپس آب و پودر را به شکلی که کاملاً با هم مخلوط شوند، هم بزیند تا هیچ گلوله‌ای باقی نماند. این محلولی که برای ابرو آماده کرده‌اید بهتر است یک تا دو ساعت در جایی ساکن بماند تا حباب‌های تشکیل شده روی آب از بین برود؛ البته اگر یک روز قبل از انجام کار این محلول را آماده کنید، نتیجه بهتری خواهید گرفت.

هنر «ابرو» چیست و چگونه انجام می‌شود؟

ریحانه شاهسون
هفت صبح

محلی که «ابرو» را در آن اجرا می‌کنید، چه شرایطی باید داشته باشد؟
اتاق یا محلی که می‌خواهید هنر ابرو را در آنجا آغاز کنید باید دارای دمای ۲۰ تا ۲۱ درجه باشد و عاری از هر گونه گرد و خاک باشد، چرا که اگر خاک در اطراف شما باشد یا روی آب و یا کاغذ شما قرار گیرد، کار شما خراب خواهد شد.

انواع طرح‌های «ابرو»

- ابرو بتال: از ابتدایی‌ترین طرح‌های ابرو است که با پاشیدن دو یا سه قطره رنگ توسط فرچه روی آب و بدون تکان دادن ظرف، کاغذ را روی آب قرار می‌دهیم تا طرح به کاغذ منتقل شود. تمام طرح‌های ابرو با ابروی بتال آغاز می‌شود.
- ابرو جزر و مد: در این نوع ابرو روی سطح آب خطوطی شبیه جزر و مد خلق می‌کنیم. خطوطی که در جهت مخالف یکدیگر هستند و شکل جزر و مد را نشان می‌دهند.
- ابرو لانه بلبل: طرحی است که همچون لانه بلبل در هم تنیدگی‌هایی دارد.
- ابرو شال: نوعی طرح ابرو که به شکل حرف (اس-ش) روی آب ایجاد می‌شود.
- ابرو شانه‌ای: نوعی ابرو است که با شانه مخصوص روی طرح آب ایجاد می‌شود.
- ابرو خطیب: نوعی ابرو است که با انجام دادن تصاویری مثل گل و سستاره، یا به نوعی شکل چرخ و فلک دیده می‌شود.
- ابرو گل: در این نوع ابرو طرح‌هایی شبیه گل‌های میکک و سنبل و بابونه تشکیل می‌شود.

تلنگر

نکته‌ای و نظری

فضیلت‌هایی که فراموش کرده بودیم

یوسف ایرانی
هفت صبح

جنگ مصیبت است و نعمت دارد، چون ژرف‌بنگری نعمت هم دارد.

این جنگ ۱۲ روزه به اندازه ۱۰ سال نعمت‌های اجتماعی برای ما به همراه داشت. نکات بسیاری وجود دارد که باید به همه آنها یک به یک توجه کرد و مورد بررسی قرار داد. اینجا به مختصر به دو مورد اشاره می‌کنم و در فرصتی دیگر مفصل مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

مدت‌ها بود که خائنین و دشمنان ما مشغول القای این نکته بودند که ما هیچیم و فضیلتی نداریم و کشور ما هیچ و ملت ما هیچ هستند. و اینها اغلب در قالب مقایسه‌های جاهلانه و مغرضانه

خارجی‌ها و ایرانی‌ها به نمایش در می‌آمد تا غرور ملی ما را از بین برده و ملتی که به سادگی و در همه موارد خودش را عقب مانده‌تر در قیاس با ملل دیگر بدانند، به راحتی از هم می‌پاشد چرا که

